

Omraam Mikhaël Aïvanhov

ZODIACUL, CHEIA OMULUI ȘI UNIVERSULUI

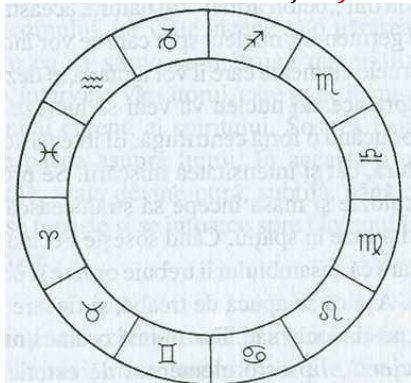
Cap. 1 – Incinta Zodiacului

Știința Inițiativă ne învață că trăim cufundați într-un ocean fluid, pe care ea îl numește lumină astrală. Acest fluid este atât de sensibil încât totul rămâne înscris în el: cele mai neînsemnate fapte ale noastre, cele mai ușoare emoții, cele mai fugare gânduri. Conform tradiției esoterice, această lumină astrală este o materie extrem de subtilă, degajată de toate creaturile, oameni, animale, plante, roci, chiar și stele. Acesta este fluidul pe care Hermes Trismegistul l-a numit Telesma și despre care a spus: „Soarele îi este tatăl, Luna îi este mama, vântul l-a purtat în pântec, iar pământul îi este doică. Evident, prin soare (focul), lună (apa), vânt (aerul) și pământ nu trebuie să înțelegem numai cele patru elemente materiale pe care le cunoaștem, ci și principiile cosmice fundamentale după care s-a constituit materia.

Hinduşii numesc această materie fluidă akasha. De fapt, puțin contează ce nume i se dă: electricitate cosmică, șarpe original, puterea Fohat... Întrucât fiecare creatură care gândește, simte și acționează îi imprimă vibrații noi, este imposibil să stabilim și să numim toate formele pe care le-a luat de la crearea lumii până azi. Natura sa este extrem de misterioasă, și orice s-ar spune despre acest subiect este deopotrivă adevărat și fals. Akasha are, deci, proprietatea de a înregistra tot ce se petrece în univers. De altminteri, dovada că totul se înregistrează sunt vizionarii care pot citi pe un obiect evenimentele desfășurate în jurul acestuia, și chiar destinul vreunei persoane care a ținut în mâini obiectul respectiv, fie și numai două-trei minute. Mă refer, desigur, la adevărații vizionari. Existența acestei clarviziuni este un argument extraordinar: dacă ar ține cont de ea, savanții materialişti ar fi nevoiți să-și schimbe punctele de vedere asupra naturii materiei.

Acest fluid, această akasha, în care totul se imprimă, în care totul se oglindește, se întinde până la marginile universului reprezentat pentru noi de limitele zodiacului, întrucât cercul zodiacului înfățișează simbolic spațiul pe care Dumnezeu l-a delimitat pentru a crea lumea. De altfel, conform Științei Inițiatice, succesiunea

celor douăsprezece semne zodiacale (Berbec a – Taur b – Gemeni e – Rac d – Leu e-Fecioară f – Balanță g – Scorpion h – Săgetător i – Capricorn – Vărsător k – Pești l) dezvăluie diferitele etape ale creației.

Berbecul dă impulsul, este forța nestăpânită care țâșnește și vrea să se manifeste cu orice preț, asemeni mugurilor, primăvara. Acestei forțe brute, Taurul îi aduce materia, dar o materie încă neorganizată, o masă informă de elemente nediferențiate. Când vedeți un șantier în pregătire pentru construirea unei case, este etapa Taurului. Dar cu aceste elemente trebuie făcut ceva. Așa că Gemenii se apucă să facă o rețea de comunicații, pentru ca să se poată lucra: ei aduc scări, roabe, scripeți, macarale care vor transporta materialele dintr-un punct în altul al șantierului.

Vine Racul care toarnă fundația, o temelie solidă din „beton armat”. În natură, această bază este germenul, nucleul spre care se vor îndrepta diferitele elemente care îl vor ajuta să se dezvolte. Asupra acestui nucleu va veni să lucreze Leul, introducând o forță centrifugă. El intensifică atât căldura, cât și intensitatea mișcării. Se produce o explozie și masa începe să strălucească și să trimită raze în spațiu. Când sosește Fecioara, ea declară că ansamblului îi trebuie ordine și organizare. Așa că se apucă de treabă, și fiecare lucru este pus la locul său. Dar numai ordinea nu este suficientă, lipsește elementul de estetică, de armonie, pe care îl aduce Balanța. Este ziua a șaptea, (al șaptelea semn); lucrul se oprește un pic, pentru ca lucrătorii să se poată odihni și distra.

În acest climat de petrecere, unii lucrători cam uită de muncă, se

lenevesc) se moleșesc. Astfel încep să se strecoare elemente de dezagregare, tulburări, zâzanie, și iată Scorpionul. Atunci vine vremea Săgetătorului, care are darul de a împăca fapăturile între ele și de a le pune în legătură cu Cerul. Sosirea lui canalizează preaplinul de energii clocotitoare, orientându-le (arcul și săgeata pe care le ține Centaurul), punându-le în slujba unei activități superioare. Acum, lumea aceasta bine orânduită, ale cărei angrenaje funcționează perfect, are tendința să se pietrifice, să încremenească sub influența Capricornului, iar viața începe să o părăsească. Pentru ca ea să nu se distrugă materializându-se, intervine Vărsătorul, care pune în mișcare puternicii curenți ai spiritului. Sosirea Peștilor aduce pacea asupra lumii. În această pace și armonie, viața devine pură, subtilă, până când totul se topește și se întoarce spre Oceanul începuturilor.

Toți aceia care pătrund în incinta zodiacului sunt supuși unor imperative ale timpului (perioade, cicluri) și ale spațiului (localizarea în interiorul incintei). Doar spiritele în stare pură sunt libere, neînlănțuite de timp și spațiu. Dar, îndată ce se încarnează, ele intră în incinta zodiacului și sunt prinse în cercul magic al destinului implacabil, care le înlănțuie chiar și pe ființele cele mai luminoase, pe marii Fii ai Domnului.

De altfel, prin corpul său fizic, ființa umană reprezintă ea însăși cercul zodiacului, în interiorul căruia spiritul său este captiv. Fiecărui semn îi corespunde o parte a corpului:

Berbecului a: capul

Taurului b: gâtul

Gemenilor c: brațele, plămânii

Racului d: stomacul

Leului e: inima

Fecioarei f: intestinele și plexul solar

Balanței g: rinichii

Scorpionului h: organele genitale

Săgetătorului i: coapsele

Capricornului j: genunchii

Vărsătorului k: pulpele

Peștilor l: picioarele

Pentru a scăpa de acest Șarpe care îl strânge în inelele sale,

omul trebuie să iasă din ciclul reîncarnărilor.

În clipa nașterii, corpul eteric al copilului este, încă, o ceară moale, neîntinată, în care se imprimă influențele astrale. Răcindu-se, ceara nu mai poate fi modificată. Când copilul scoate primul țipăt, cerul își pune pecetea pe corpul său eteric și îi fixează horoscopul în care i se înscrie destinul. Singurul mod prin care omul se poate elibera din constrângerile astrelor, este acela de a lucra pentru restabilirea conștientă a legăturii cu Dumnezeu, scăpând astfel de legea necesității, pentru a intra sub incidența legii iertării. Numai că această libertate la care aspirăm toți este ultimul lucru pe care îl vom obține. Iată de ce libertatea este considerată cununa spiritualității; această coroană este un cerc de lumină pe care Inițiatul îl poartă deasupra capului, arătând că a ieșit din cercul limitărilor terestre.

Să studiem acum ce consecințe practice are existența cercului zodiacal pentru viața noastră de zi cu zi. Să presupunem că plimbându-vă pe munte vă distrați strigând un nume, un cuvânt. Ce se întâmplă? Muntele vi-l înapoiază. Sunetul, cuvântul, s-au lovit de un obstacol care le-a repercutat. Exact ca atunci când loviți o minge de pământ: ea sare... Sau de un perete: ea se întoarce să vă lovească. Acestea sunt legi fizice, iar legile fizice sunt o reflectare a celor spirituale. Prin urmare, dacă strigați: „Te iubesc!”, din toate părțile ecoul se întoarce și vă spune: „Te iubesc, te iubesc, te iubesc? Dar dacă strigați: „Te urăsc!”, de pretutindeni ecoul repetă: „Te urăsc, te urăsc, te urăsc!...”

Va trebui să înțelegeți că acest lucru se întâmplă neconștient în viață: fără încetare, prin gândurile, prin sentimentele, prin faptele sale, omul emite unde benefice sau malefice; aceste unde călătoresc prin spațiu până când întâlnesc obstacolul care i le trimite înapoi, iar el primește daruri sau lovituri de băț. Ei, da, este lovitura returnată. Aceia care cunosc această lege se străduiesc să trimită pretutindeni lumina, iubirea, bunătatea, puritatea, căldura, și, mai devreme sau mai târziu, obligatoriu, vor primi înapoi aceleași binecuvântări: ei se simt fericiți, veseli, obțin succese. Ei își spun: „Bunul Dumnezeu m-a răsplătit!” Nici vorbă! Dumnezeu nici măcar nu știe. El are altele de făcut, decât să stea tot timpul cu ochii pe noi și să noteze faptele noastre, pentru a le răsplăti sau a le pedepsi. El a stabilit legi în noi și în afara noastră, și

tocmai aceste legi ne sancționează sau ne recompensează.

Cercul cu un punct în mijloc este structura pe care o regăsim pretutindeni în univers. Luați orice organism, de exemplu o celulă: veți vedea un nucleu, o protoplasma și, de jur-împrejur, o peliculă, membrana. Luați un fruct: în centru veți găsi sâmburele, apoi pulpa, carnea zemoasă pe care o mâncăm, și, în sfârșit, pielea sau coaja. Deci, orice organism viu are un centru, apoi un spațiu prin care circulă viața, și, după aceea, o „piele” care servește de frontieră, de limită, datorită căreia legea ecoului se poate manifesta.

Acum, este posibil ca distanța de la centru la periferie fiind foarte mare, „vocea” să călătorească departe, foarte departe, și numai după mulți ani să întâlnească peretele care o va trimite înapoi. Dar dacă șocul returului se lasă așteptat, aceasta nu înseamnă că nu se va produce nimic; ba da, se va produce, dar mai târziu, poate într-o altă reîncarnare, pentru că frontiera (sau periferia, peretele) este foarte îndepărtată. Astfel se explică destinul înscris în tema noastră astrală: el este consecința faptelor noastre trecute.

Atomul și sistemul solar au o structură identică: un cerc cu un punct central. Iar spațiul care înconjoară acest punct reprezintă materia; fără spațiu, materia nu ar exista. Pe când, spiritul nu are nevoie de spațiu; puterea sa consistă în faptul că fiind un punct infim, el acționează în același timp în toate direcțiile. Prin urmare, numai în limitele acestui spațiu ocupat de materie se poate lovi și întoarce totul la punctul său de plecare. Astfel, prin intermediul materiei, tot ce facem, tot ce gândim va reveni la noi după ce va parcurge spațiul. Materia este aceea care întoarce ecoul, și nu spiritul. Spiritul acționează, iar materia reacționează, răspunde impulsului. Este rolul ei să facă față spiritului, să i se opună, să-l limiteze, chiar să-l constrângă. Iar zodiacul este limita care strânge universul nostru, așa cum șarpele materiei strânge spiritul.

Cap. 2 – Formarea omului și a zodiacului

Formarea omului s-a desfășurat paralel cu a universului. La origine, omul reprezenta o simplă sferă fluidică. El nu avea nici plămâni, nici stomac, nici membre, ci numai un cap care se deplasa ca o meduză, printr-un ocean de foc. Când o parte din acest foc s-a

condensat pentru a produce aerul, s-au format plămânii. Mai târziu, o parte din aer s-a condensat pentru a produce apa, și s-au format stomacul, viscerele, intestinele. În sfârșit, o parte a apei s-a condensat pentru a produce pământul, și s-au format picioarele și brațele.

Dar aceste patru elemente care constituiau substanța omului și a universului nu erau elementele materiale pe care le cunoaștem; ele erau de natură eterică, subtilă, și omul astfel format nu exista încă în planul fizic. Omul a început să se materializeze numai când i s-au format picioarele, și tocmai picioarele s-au materializat primele, apoi pulpele, coapsele, organele genitale, plexul solar, stomacul... și tot așa, până la cap. Capul s-a materializat ultimul, deși s-a format primul; iar picioarele, care se formaseră ultimele, s-au materializat primele. Aceste două curente, involutiv (aparitiția organelor, în ordinea: cap, plămân, etc.) și evolutiv (materializarea lor în ordine inversă), se regăsesc în zodiac.

Când enumerați semnele zodiacului începând în ordinea: Berbec, Taur, Gemeni, Rac... urmați mișcarea involutivă. Tot așa s-a format omul, începând cu capul. Și, după cum am văzut, că fiecărui semn al zodiacului îi corespunde o parte a corpului uman, Berbecului îi corespunde capul. În vreme ce punctul vernal (*Deoarece această lucrare nu este un manual de astrologie, elementele astronomice de bază referitoare la zodiac se presupun ca fiind cunoscute. N.A.*) urcă zodiacul în sens invers, în ordinea: Pești, Vărsător, Capricorn, Săgetător, Scorpion etc... Traseul său corespunde mișcării evolutive, urmând ordinea în care s-au materializat organele. Dacă luăm în considerație și mișcarea planetelor în raport cu zodiacul, regăsim aceeași opoziție. Constelațiile zodiacului urcă pe cer în ordinea: Berbec, Taur, Gemeni, în timp ce planetele se rotesc în sens invers.

Se mai poate studia opoziția dintre planete și zodiac și dintr-un alt punct de vedere. Zodiacul reprezintă partea stabilă, nemișcată. Spre deosebire de planete, care sunt tot timpul în mișcare, zodiacul își păstrează ordinea și regularitatea. Niciodată nu s-au văzut Berbecul alături de Balanță, nici Peștii între Leu și Fecioară. De o veșnicie, constelațiile zodiacului își păstrează aceeași așezare, în vreme ce planetele nu sunt niciodată în același loc, nici în aceeași ordine unele în raport cu altele. Ele reprezintă domeniul psihic, ce variază constant, în

opозиție cu corpul fizic, a cărui dispunere este mereu aceeași. Nici capul, nici stomacul, nici picioarele nu și-au schimbat vreodată locul. Asemeni semnelor zodiacului, membrele, organele își păstrează locul ce le-a fost fixat încă de la crearea lumii, pe când, în interiorul corpului, totul este în mișcare: sângele, umorile, circuitele nervoase care străbat organismul. Întocmai ca planetele, care sunt mereu în mișcare.

Pe de altă parte, știți că puterea planetelor este sporită sau diminuată în funcție de semnele pe care le traversează și asupra cărora acționează la rândul lor. Când Marte ajunge în Berbec, el devine puternic, pentru că Berbecul îi furnizează toate energiile. Marte și Berbecul au simpatie unul pentru celălalt, se înțeleg și se potențează reciproc. Dar când Marte intră în alte semne, cum ar fi Racul sau Balanța, el devine slab, pentru că aceste semne îi sunt străine. În același mod, în interiorul nostru, impulsurile, tendințele, sentimentele, care reprezintă planetele, sunt mai mult sau mai puțin exaltate sau diminuate în funcție de organele sau centrul în care se manifestă. Dacă vă veți plasa iubirea în cap, ea nu va acționa tot așa cum ar face-o dacă ați pune-o în inimă. Sau ce se va alege de înțelepciunea așezată altundeva decât în creier?... Numai acolo unde organele și forțele se înțeleg, ele pot primi o mare energie unele de la altele. Iată câteva aspecte care trebuie aprofundate. Așa cum, în unele semne, planetele sunt exaltate sau în exil, la fel facultățile noastre intelectuale, afective și fizice sunt potențate sau slăbite în funcție de organele prin intermediul cărora încearcă să se exteriorizeze.

Nu trebuie să ne mulțumim să studiem zodiacul în mod abstract, teoretic, ci să încercăm să-l regăsim și să-l interpretăm în toate manifestările existenței. Numai astfel astrologia capătă viață și devine cu adevărat folositoare. Zodiacul este o carte de o bogăție și o profunzime extraordinare, el cuprinde toate misterele vieții. Multiplele combinații, pe care le formează neîncetat semnele și planetele, sunt tot atâtea fire care se țin. Zi după zi, ele formează pânza vieții.

Cap. 3 – Ciclul planetar al orelor și zilelor săptămânii

Arborele Sefirotic este o figură simbolică de o mare profunzime, prin care cabaliștii au vrut să prezinte crearea lumii. Cabala spune că la origini era Absolutul, Nevăditul, Am Sof Aur, adică lumină nesfârșită, și

că întreaga creație nu este decât condensarea acestei lumini. Deci, cei zece sefiroți, sau zece tărâmurî divine, s-au format plin emanații succesive, și fiecareia dintre ei îi este atașată o planetă: lui Malkut, Pământul, lui Iesod, Luna, lui Hot, Mercur, lui Nețah, Venus, lui Tiferet, Soarele, lui Gheburah, Marte, lui Hased, Jupiter, lui Binah, Saturn... În zilele noastre, Uranus este atribuită lui Hohmah, iar Neptun, lui Kether, însă anticii, care nu cunoșteau planetele de dincolo de Saturn din sistemul nostru solar, îi atribuiau lui Hohmah zodiacul și lui Kether primele vârtejuri care au condus la creație...

Dacă avem în vedere cele șapte planete, de la Lună la Saturn, situate pe Arborele Sefirotic, observăm că acestea sunt tocmai cele corespunzătoare zilelor săptămânii, dar în altă ordine. Pe Arborele Sefirotic planetele se succed astfel: B Luna, C Mercur, D Venus, A Soarele, E Marte, F. Jupiter, G Saturn, pe când zilele săptămânii sunt în ordinea: A Soarele (duminică), B Luna (luni), E Marte (marți), C Mercur (miercuri), F Jupiter (joi), D Venus (vineri), G Saturn (sâmbătă). Vă veți întreba, desigur, la ce corespunde această ordine a zilelor săptămânii...

Să începem cu Saturn, care este prima planetă pornind din partea de sus a Arborelui Sefirotic. Tradiția esoterică spune că el guvernează prima oră a zilei de sâmbătă, ora următoare fiind guvernată de Jupiter, a treia de Marte, a patra de Soare...

SÂMBĂTĂ	I-a oră	G	F	E	A	D	C	B
	a 8-a oră	G	F	E	A	D	C	B
	a 15-a oră	G	F	E	A	D	C	B
	a 22-a oră	G	F	E				
DUMINICĂ	I-a oră	A	D	C	B	G	F	E
	a 8-a oră	A	D	C	B	G	F	E
	a 15-a oră	A	D	C	B	G	F	E
	a 22-a oră	A	D	C				

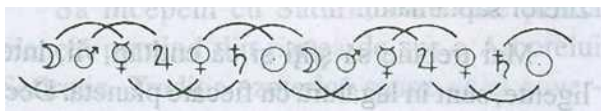
și așa mai departe până la a opta oră care este, iarăși, sub

influența lui Saturn; și ciclul reîncepe. Din opt în opt ore regăsim influența lui Saturn. Astfel, ajungem la a douăzeci și patra oră și remarcăm că prima oră a zilei următoare este guvernată de Soare.

Aplicând fiecărei zile același procedeu, constatăm că prima oră este sub dominația planetei care corespunde zilei respective, adică Luna pentru luni, Marte pentru marți, Mercur pentru miercuri, etc. Iată cum se explică ordinea zilelor săptămânii.

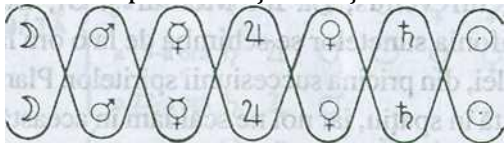
Mai trebuie să știți și că entități vii, inteligente, sunt în legătură cu fiecare planetă. Deci, fiecare oră aduce cu sine entități care lucrează asupra plantelor, mineralelor, animalelor, oamenilor. Și cum fiecărei planete îi este atașată nu numai o culoare, ci și un sunet anume (Do lui Saturn, Re lui Jupiter, Mi lui Marte, Fa, Soarelui, Sol lui Venus, La lui Mercur și Și, Lunii), simfonia sunetelor se schimbă de la o oră la alta a zilei, din pricina succesiunii spiritelor. Planetele cântă în spațiu, iar noi ne scăldăm în această muzică, numită muzica sferelor. Meditând, contemplând, omul poate izbuti să perceapă această simfonie a planetelor, a ierarhiilor îngerești... Însuflețit de cântecul îngerilor, universul respiră, se hrănește, trăiește.

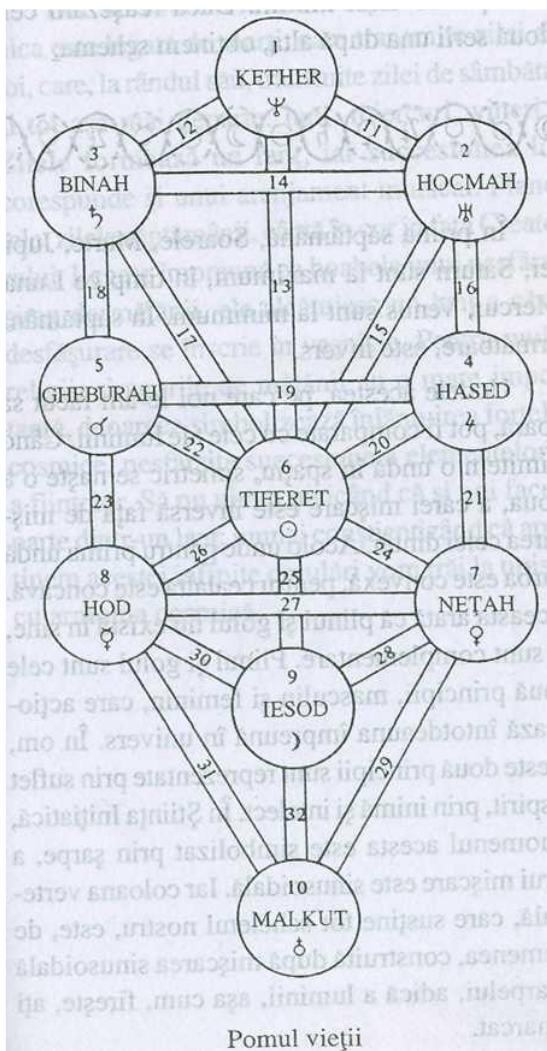
Să mai privim o dată ordinea planetelor în legătură cu zilele săptămânii. Începând cu ziua Lunii, avem: B, E, C, F, D, G, A. Dacă, reluând aceeași ordine, sărim de fiecare dată o planetă, avem: B, C, D, A, E, F, G" ceea ce corespunde succesiunii pe care am remarcat-o în Arborele Sefirotic.

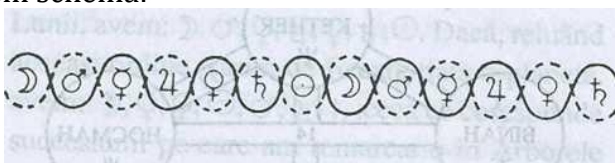
Să retranscriem pe orizontală această suită alternată a planetelor, pentru două săptămâni:

Acum să punem față în față cele două serii.

Avem imaginea a doua unde an mișcare și vedem că acolo unde, pentru o planetă, curba atinge un maximum pentru seria din față ea corespunde unui minim. Dacă reaşezăm cele două serii una după alta, obținem schema:

În prima săptămână, Soarele, Marte, Jupiter, Saturn sunt la maximum, în timp ce Luna, Mercur, Venus sunt la minimum. În săptămâna următoare, este invers.

Undele acestea, pe care noi le-am făcut să apară, pot fi comparate cu cele ale luminii. Când trimitem o undă în spațiu, simetric se naște o a doua, a cărei mișcare este inversă față de mișcarea celei dintâi. Acolo unde pentru prima undă curba este convexă, pentru cealaltă este concavă. Aceasta arată că plinul și golul nu există în sine, ci sunt complementare. Plinul și golul sunt cele două principii, masculin și feminin, care acționează întotdeauna împreună în univers. În om, aceste două principii sunt reprezentate prin suflet și spirit, prin inimă și intelect. În Știința Inițiativă, fenomenul acesta este simbolizat prin șarpe, a cărui mișcare este sinusoidală. Iar coloana vertebrală, care susține tot scheletul nostru, este, de asemenea, construită după mișcarea sinusoidală a șarpelui, adică a luminii, așa cum, firește, ați remarcat.

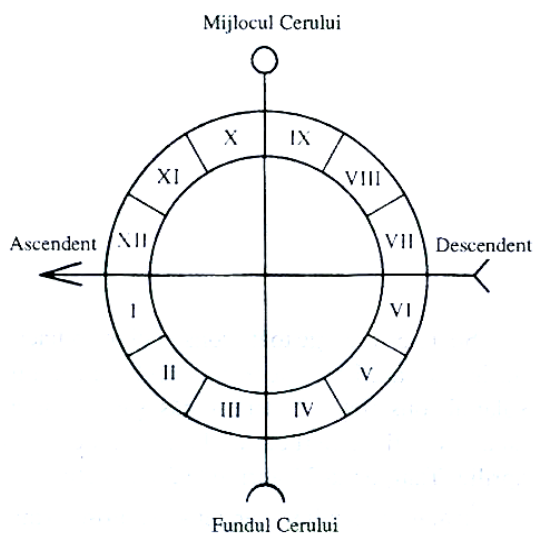
Dar să revenim la zilele săptămânii: duminica este legată de marți, care transmite zilei de joi, care, la rândul său, transmite zilei de sâmbătă, și tot așa mai departe: luni, miercuri, vineri... Zilele formează un lanț, iar succesiunea lor corespunde și unui aranjament muzical. Planetele, zilele săptămânii, cântă în cor în fața Creatorului. Legate împreună ca boabele unui nesfârșit șirag de mătănii, ele alcătuiesc un lanț a cărui desfășurare se înscrie în veșnicie. Pentru multe religii, șiragurile de mătănii au o mare importanță, deoarece simbolizează înlănțuirea forțelor cosmice, nesfârșita succesiune a elementelor și a ființelor. Să nu uităm nicicând că și noi facem parte dintr-un lanț; numai conștientizând că aparținem acestei infinite derulări vom trăi la unison cu armonia cosmică.

Articol IV. Cap. 4 – Crucea destinului

Soarele parcurge toate constelațiile zodiacului într-un an. La naștere, un copil are seninul solar al constelației în care se găsește soarele în ziua respectivă: Berbec, de la 21 martie la 20 aprilie; Taur, de la 21 aprilie la 20 mai etc...

În afara semnului solar, într-un horoscop mai există patru puncte importante: constelația care se ridică la Est în momentul nașterii (Ascendentul), aceea care apune la Vest și care este, deci,

opusă (Descendentul), constelația care culminează pe cer (Mijlocul Cerului) și constelația care i se opune (Fundul Cerului). Axele Ascendent-Descendent și Mijlocul Cerului-Fundul Cerului împart horoscopul în patru părți, fiecare divizată la rândul ei în trei, ceea ce dă cele douăsprezece case. Situăm prima casă pornind de la Ascendent și avem astfel între Ascendent și Fundul Cerului casele 1, 2, 3; între Fundul Cerului și Descendent, casele 4, 5, 6; între Descendent și Mijlocul Cerului, casele 7, 8, 9; între Mijlocul Cerului și Ascendent, casele 10, 11, 12.

Nu trebuie să confundăm ordinea semnelor zodiacale (Berec, Taur, Gemeni etc... până la Pești) cu aceea a caselor care, după cum spuneam, se calculează pornind de la Ascendent, care se poate afla în orice semn.

Acum să vedem rapid ce corespunde fiecărei case:

- Prima casă: omul însuși, pornirile sale profunde.
- A doua casă: bunurile materiale, achizițiile.
- A treia casă: relațiile cu cei din jur, frații, surorile, studiile, micile călătorii.
- A patra casă: familia, căminul.
- A cincea casă: copiii, domeniul creației, jocurile, speculațiile.

- A șasea casă: munca, sănătatea.
- A șaptea casă: viața conjugală, asocierile.
- A opta casă: moartea, lumea de dincolo.
- A noua casă: marile călătorii, viața spirituală, filosofia, religia.
- A zecea casă: poziția socială, onorurile.
- A unsprezecea casă: prietenii.
- A douăsprezecea casă: necazurile, dușmanii, suferințele.

Numai că aceste date pe care ni le furnizează astrologia curentă nu ne arată și de ce o anume casă are un anume sens, nici motivul succesiunii caselor într-o ordine determinată. Eu vă voi prezenta, acum, aceste legături.

De-a lungul vieții, fiecare ființă este influențată de cele douăsprezece constelații, de fiecare într-un mod anume. Aceasta pentru că, odată venit în planul fizic, orice om este obligat să urmeze o evoluție bine determinată: el crește, îmbătrânește, moare. Această evoluție, independentă de voința lui, este arătată de cele douăsprezece semne ale zodiacului.

V-am spus că într-un horoscop nu trebuie confundate zemele zodiacale cu casele, dar în schema generală pe care o putem schița pentru evoluția unei ființe, putem găsi, totuși, o corespondență între ele.

1. Nou-născutul se manifestă prin mișcare. El gesticulează, încearcă să atingă și să apuce tot ce îi este la îndemână. Dacă cineva se apropie de el, îl trage de haine, de păr, de barbă, chiar îl lovește. Dar toată lumea consideră că micuțul este adorabil, chiar dacă face prostii. Acesta este Berbecul a, prima casă, a forțelor vitale care izbucnesc.

2. Copilul crește, iar cei din jur nu se gândesc decât cum să îi împlinească voile: să-l hrănească, să-l îmbrace, să-i aducă jucării, bomboane, cărți cu poze. Este casa a doua, a Taurului b a bunurilor.

3. A venit vremea să îl instruim pe copil, așa că îl trimitem la școală. Are cărți, caiete, învață să citească și să scrie. El observă și pune întrebări. Este vioi, sprinten, străbate în fugă drumul dintre casă și școală, acestea fiind micile sale călătorii zilnice. La școală cunoaște alți copii. Iată Gemenii e, casa a treia, a studiilor, a relațiilor, a micilor călătorii.

4. Curând, copilul devine un tânăr, el întâlnește o fată frumoasă

(sau, cel puțin, așa i se pare) și își lasă imaginația să zboare: visează un cămin, numai pentru el și pentru aleasa inimii sale, pe care încearcă să le-o prezinte părinților. Aceasta este a patra casă, a Racului **d**, a căminului.

5. Iată-l căsătorit de ceva vreme și cap de familie. Seara, când vine de la lucru, își regăsește copiii, pe care se bucură să îi vadă; jocurile lor, la care participă, sunt un spectacol pe care nu l-ar da pentru nimic în lume. Se mândrește în fața tuturor că este tată. Toate acestea caracterizează semnul Leului care vrea să se impună celorlalți, să profite de bucuriile vieții și care este mândru să-și arate creația, copiii.

6. Viața este acum mai grea: poverile se adună, banii lipsesc, acasă unii sunt bolnavi. Pentru a face față nevoilor urgente ale familiei, tatăl muncește oriunde și orice. Muncește din greu și, până la urmă, complet epuizat, se îmbolnăvește. E perioada în care toți îl sfătuiesc să aibă grijă de el, să ducă o viață mai echilibrată etc...

Este casa a șasea, a Fecioarei **f**, casa muncii și a problemelor de sănătate.

7. Cu timpul, lucrurile se aranjează, tatăl a găsit o slujbă bună, este iar sănătos. Acum se arată pe la recepții, alături de eleganta sa soție, începe să dea sfaturi altora: „Nu faceți asta... nu faceți alta... Am avut și eu necazuri, așa că acum am experiență, vă pot sfătui”. Și, într-adevăr, el îndeamnă la prudență, la cumpătate, dovedește echilibrul celei de a șaptea case, Balanța **g**.

8. Se întâmplă uneori ca, în această perioadă, să observe că soția sa privește bărbații într-un fel care nu-i place. Nu pricepe semnificația și se enervează. Îi face scene nevastei lui, este gelos, crede că ea îl înșală; amenință să se răzbune, cu pistolul, cu otravă... Iată-l pe Scorpion **h**, gelos, agresiv, casa a opta. Pe de altă parte, se revoltă împotriva ordinii sociale, pe care o socotește nedreaptă și caută modalități de a o transforma. Și aceasta este tot o manifestare a semnelui Scorpionului.

9. Acum este șef de birou, înalt funcționar sau profesor respectat. Vrea să vadă alte țări, să le cunoască obiceiurile, modul lor specific de viață. Face călătorii lungi. Dar are nevoie și să mediteze asupra sensului propriei vieți, simțindu-se tot mai atras de probleme

filosofice și religioase. Este casa a noua, a Săgetătorului i.

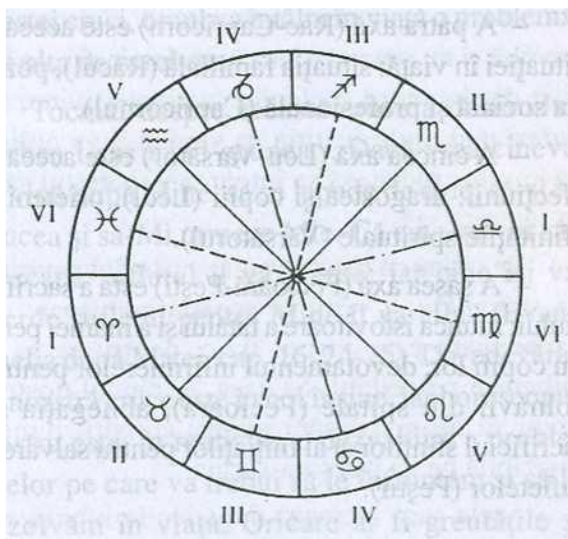
10. Îmbătrânește și, prin poziția socială, prin autoritatea sa, dobândește o mare reputație. În această postură se simte îndreptățit să emită judecăți despre toți și despre toate și, încet-încet, se izolează. Este casa a zecea, a Capricornului j, care corespunde celei mai înalte poziții sociale, dar și unei vieți solitare.

11. Vine și momentul în care constată că nu mai poate continua să-și asume o muncă pentru care trebuie forțe pe care el nu le mai are, și se hotărăște să se retragă. Caută printre cei din jur pe cineva mai tânăr, capabil să îi ia locul. Acum, că este mai puțin prins de muncă, poate acorda mai mult timp prietenilor, cu care discută probleme spirituale. Iată casa a unsprezecea, Vărsătorul k casa prietenilor și a spiritualității.

12. Acum, este din ce în ce mai slăbit și se detașează atât de mult de lumea fizică, încât trei sferturi din ființa sa trec deja în lumea de dincolo. Nu se mai gândește nici la bunuri materiale, nici la bogății, ci numai la felul în care va pleca în cealaltă parte. Face un testament prin care renunță la toate bunurile sale. Uneori, este abandonat prin vreun spital. Aceasta este casa a douăsprezecea, Peștii l, casa sacrificiului, a renunțării, a încercărilor.

Firește, aceste indicații corespund unei scheme generale. Pentru fiecare caz în parte vom găsi variații, nuanțe, deoarece existența fiecărei ființe este determinată de viețile anterioare. Astfel, acela care a trăit așa cum nu trebuie poate să cadă foarte jos într-o perioadă în care, dimpotrivă, ar fi trebuit să se afle în vârf. Un altul, ajuns la vârsta bătrâneții, nu știe să dea dovadă de detașare și să se pregătească de moarte, ci se agață de viață, pentru că nu s-a gândit niciodată să lucreze asupra abnegației și a renunțării. Fiecare horoscop este special și se îndepărtează mai mult sau mai puțin de schema generală pe care v-am prezentat-o. Dar, oricum ar fi, fiecare trebuie să suporte influența celor douăsprezece constelații și a celor douăsprezece case, și, prin urmare, să fie atent la fiecare trecere, altminteri va suporta consecințe dăunătoare într-o altă viață. Fiecare etapă durează, în medie, șapte ani, uneori șase, alteori opt, depinde de încarnările anterioare. Unele perioade sunt traversate rapid, pe când altele au o durată mai mare. Dacă guvernatorul casei întâi este în casa a treia, aceasta înseamnă că

persoana respectivă va zăbovi mai mult în perioada studiilor. Dacă acesta este în a șasea casă, îl vor preocupa mai mult problemele de sănătate etc...

Să studiem acum pe zodiac axele formate de fiecare semn cu semnul opus.

— Prima axă (Berbec-Balanță) reprezintă schimburile dintre subiect și partenerul său (soțul sau soția); prima jumătate a axei corespunde stării personale de conștiință, cealaltă jumătate, posibilităților de comunicare cu o persoană de sex opus.

— A doua axă (Taur-Scorpion) reprezintă puterea: puterea sentimentelor, bogăția senzațiilor și a pasiunilor (Taurul), și forța pătrunderii spirituale (Scorpionul).

— A treia axă (Gemeni-Săgetător) este a studiilor: studii concrete (Gemenii) și cugetarea abstractă, filosofică (Săgetătorul).

— A patra axă (Rac-Capricorn) este aceea a situației în viață: situația familială (Racul), poziția socială și profesională (Capricornul).

— A cincea axă (Leu-Vărsător) este aceea a afecțiunii: dragostea și copiii (Leul), prietenia, afinitățile spirituale (Vărsătorul).

— A șasea axă (Fecioară-Pești) este a sacrificiului: munca istovitoare a tatălui și a mamei pentru copiii lor, devotamentul

infirmierelor pentru bolnavii din spitale (Fecioara), abnegația și sacrificiul sfinților și al Inițiaților pentru salvarea sufletelor (Peștii).

Aceste șase axe formează trei cruci, fiecare prin încrucișarea a două axe perpendiculare.

1. Axele Berbec-Balanță și Cancer-Capricorn.

2. Axele Taur-Scorpion și Leu-Vărsător.

3. Axele Gemeni-Săgetător și Fecioară-Pești.

Fiecare ființă care vine pe pământ are, în horoscopul său, o cruce specială formată, pe de o parte, din Ascendent și Descendent, și, pe de altă parte, din Mijlocul Cerului și Fundul Cerului. După semnele zodiacului în care se găsesc brațele acestei cruci, omul va întâlni în viață o problemă sau alta de rezolvat.

Tocmai despre această cruce a destinului vorbea Iisus când spunea: „Dacă vrea cineva să vină după Mine; să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-mi urmeze Mie. Că cine va voi să-și scape sufletul îl va pierde; iar cine își va pierde sufletul pentru Mine îl va afla” (Evanghelia după Matei, cap. 16, 24 – 25). Da, adevărata noastră cruce este în noi înșine, iar horoscopul nostru este, în realitate, o dezvăluire a problemelor pe care va trebui să le înfruntăm și să le rezolvăm în viață. Oricare ar fi greutățile și suferințele pe care le vom întâlni în viață, ele ne-au fost date de Ființe Superioare, care au acționat cu dreptate.

Trebuie să acceptăm raționamentul acestor Ființe și, în loc să ne plângem și să ne revoltăm, în fiecare zi trebuie să spunem: „Dacă sufăr acum, este din cauză că, într-o încarnare trecută, nu am fost nici înțelept, nici cinstit, nici bun, nici drept. Lumea nevăzută vrea să-mi dea lecții. De acum înainte, îmi voi lua crucea și îl voi urma pe Hristos? Dacă omul se revoltă, justiția divină îl pedepsește dublu. Este întocmai ca la pedepsele terestre. Când un prizonier vrea să evadeze, este prins, dus înapoi în celulă, iar pedeapsa, în loc să-i fie ușurată, îi este mărită. Cel care se revoltă și nu vrea să-și accepte destinul care i-a fost dat în acord cu legile Justiției Divine, va suferi mai mult, justiția va veni și îl va obliga să-și reia crucea, să se întoarcă în pătratul său, în temnița sa (în privința raporturilor dintre cruce și pătrat, a se vedea în „Limbajul figurilor geometrice”, nr. 218 al Colecției Izvor, Cap. 6, partea a doua).

Se spune că Iisus a venit pe pământ pentru a ne salva. Da, a venit în această închisoare de carne, care este corpul fizic, pentru ca să îi

elibereze pe ceilalți. Și dacă, la rândul nostru, vrem să ne sacrificăm pentru ceilalți, lumea invizibilă ne va micșora karma.

Acela care lucrează după legile iubirii, nu are de suportat legea justiției, iar pedeapsa îi este ușurată. Când un prizonier manifestă multă răbdare și bunătate, el atrage atenția judecătorilor, care spun: „Omul acesta este deosebit, el dă un exemplu minunat, haideți să îi mai micșorăm chinurile”, și îi scurtează timpul de temniță, ba chiar, uneori, decid să-l grațieze. Pentru ceilalți, hotărârea este aplicată cu strictețe, iar ei trebuie să plătească până la ultima centimă. Dacă sunt condamnați la douăzeci de ani de închisoare, douăzeci de ani vor face. Tot așa, dacă în temnița corpului fizic, omul dovedește calități spirituale, în destinul său se va produce o schimbare, o ușurare a poverii pe care o are de dus. Astfel, fiecare este stăpânul propriului destin. Pentru cel care trăiește exclusiv în pasiuni și plăceri, crucea va fi din ce în ce mai grea, ba chiar va deveni atât de apăsătoare, încât va sfârși prin a-l strivi.

Iisus spunea: „Acel ce vrea să vină după Mine să se lepede de el însuși”. Cine se leapădă întră sub influența axei Fecioară-Pești, casele a șasea și a douăsprezecea, precum Iisus, care vindeca bolnavii (casa a șasea) și care a acceptat dușmanii, singurătatea și crucificarea numai pentru a-i salva pe aceia care aveau să-L urmeze, precum și pe cei care veniseră înaintea Lui (casa a douăsprezecea).

Iar acum, El ne cere să-L urmăm. Este axa Gemeni-Săgetător, a interesului pentru studiu, filosofie, religie.

Când Iisus vorbea despre cruce, El nu se gândea la vreo cruce din lemn sau din metal, ci la crucea destinului, care este înscrisă în horoscopul oricărei ființe. În funcție de constelațiile situate pe cele două axe, Mijlocul Cerului – Fundul Cerului, Ascendent-Descendent, omul, va avea anumite probleme de rezolvat în timpul vieții. Iar Iisus știa că și El va avea de suferit și că își va purta propria-i cruce. De aceea, într-una din zile, când vorbea despre apropiata sa moarte și când Petru i-a spus; „Nu, Doamne, aceasta nu va fi”, Iisus I-a răspuns: „Mergi înapoia Mea, satano! Sminteală îmi ești; că nu cugeți cele ale lui Dumnezeu, ci cele ale oamenilor” (Evanghelia după Matei, cap. 16, 23).

Așa că, noi trebuie să ne luăm crucea și să ne-o purtăm. Pentru aceasta, trebuie să încetăm de a ne mai asculta natura inferioară,

personalitatea, care ne tot îndeamnă să o lepădăm, adică să nesocotim munca și obligațiile pe care le avem, și să trăim în trândăvie și în plăceri, de parcă numai pentru asta am venit pe lume! Cine încearcă să scape de trudă și de greutate va da peste necazuri și mai mari. În loc să fugă de probleme, mai bine ar încerca să le rezolve, altfel starea în care va ajunge va fi mai jalnică decât aceea de care a vrut să scape. Nu veți scăpa nicăieri fără să fi rezolvat problema prin care lumea invizibilă vrea să vă învețe. Oriunde vă veți duce, vi se va da o lecție și mai aspră. Lumea nevăzută vă va spune: „Acolo nu ai vrut să înveți nimic, ei bine, atunci învață aici”. Nu trebuie să fugim de probleme, ci să încercăm să le pătrundem bine sensul și să facem ce trebuie ca să le rezolvăm. După ce am izbutit, tot ce vom realiza va fi benefic.

Cine crede că poate scăpa de obligații, pentru a se deda unor preocupări mai agreabile, nu cunoaște asprimea legilor care guvernează destinul. O femeie se gândește: „Soțul meu este un plicticos, un oarecare, vreau să-mi găsesc altul, mai amuzant, mai seducător...” Îl găsește; îl lasă pe primul, făcându-l evident, să sufere, dar, în scurt timp, ea este aceea care suferă și mai mult. Nu este cu desăvârșire interzis să părăsești un bărbat sau o femeie; dar numai după ce ai rezolvat prima problemă care ți s-a dat. Ceea ce pare foarte ușor este, în realitate, foarte greu, și invers. Dacă veți alege calea cea mai dificilă, Domnul vă va trimite îngeri să vă ajute, dar dacă alegeți drumul comod, veți avea drept tovarăși tot îngeri, însă de un alt fel... Îngeri justițieri.

De acum înainte, acceptați-vă crucea fără să vă plângeți. Spuneți-vă: „Este datoria mea, este problema pe care eu trebuie să o rezolv, dar, pentru aceasta, am de învățat. Voi învinge greutățile prin înțelepciune, prin iubire și puritate? Iar entitățile divine, care vă observă din înalt, vor zice: „Hai să-i mai ușurăm puțin necazurile și suferințele acestei făpturi”.

„Dacă vrea cineva să mă urmeze, să-și ia crucea și să vină”. De cruce se va sluji ucenicul pentru a face temelia casei în care își va închide natura inferioară. Iar el, adică natura lui superioară, va trăi pe acoperișul acestei case (*A se vedea comentariul versetului: „Acela care se află pe acoperiș, să nu coboare...” Cap. 6 din Vol. „Un nou înțeles al Evangheliilor”, Colecția Izvor, nr. 217*). De acolo, va vedea răsăritul

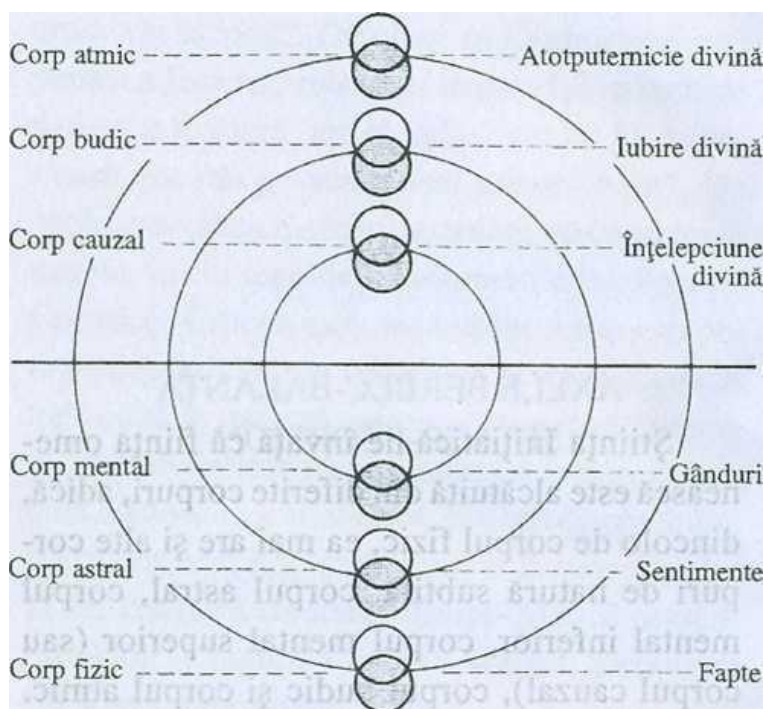
soarelui, va contempla astrele, va citi regulile și îndrumările Inteligenței Cosmice. Crucea este ansamblul tuturor experiențelor fericite sau nefericite pe care ucenicul trebuie să le trăiască pentru a trage învățăminte, și pe care trebuie să-și ținutuiască natura inferioară, egoismul, trufia. Dacă, în viața discipolului, crucea nu ar fi necesară, Iisus ar fi spus simplu: „Hai, lăsați-vă crucea și urmați-Mă, că drumul este lung și, pentru a-l putea străbate, trebuie să fiți liberi, fără poveri”. Dar Iisus a spus: „Ia-ți crucea și urmează-Mă, deoarece numai purtându-ți crucea te eliberezi”.

Cap. 5 – Axele berbec-balanță și taur-scorpion

Știința Inițiativă ne învață că ființa omenească este alcătuită din diferite corpuri, adică, dincolo de corpul fizic, ea mai are și alte corpuri de natură subtilă: corpul astral, corpul mental inferior, corpul mental superior (sau corpul cauzal), corpul budic și corpul atmic. Deci, omul are șase corpuri (*vezi schema pagina 60*).

Să studiem această schemă. Mai întâi, vedeți că ea se împarte în două: jos este natura inferioară și sus, natura superioară; fiecare parte are trei diviziuni, corespunzătoare celor trei principii fundamentale ale omului – gândirea, sentimentul, acțiunea. Naturii inferioare îi aparțin corpul fizic, astral, mental; naturii superioare – corpul cauzal, budic și atmic.

Cele trei mari cercuri concentrice arată că între corpuri le superioare și cele inferioare există o legătură.

Într-adevăr, corpul atmic, sediul spiritului, care reprezintă puterea și voința divină, este legat de corpul fizic, reprezentând voința și puterea în plan material. Corpul budic, sălaș al sufletului cu toate sentimentele cele mai înalte, este legat de corpul astral, sălaș al inimii. Corpul causal, vehicul al gândurilor celor mai vaste și mai luminoase, este legat de corpul mental, casă a intelectului. Cu toată marea ei simplitate, această schemă conține și rezumă o știință extraordinară.

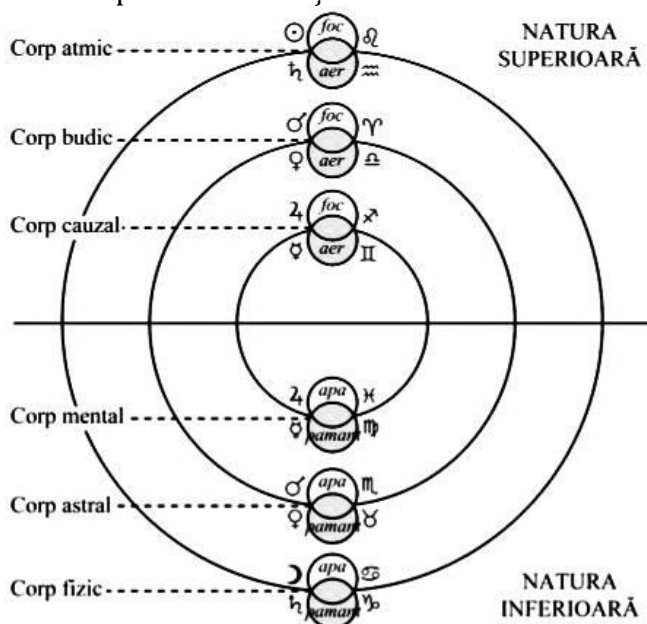
Ați remarcat că, pentru a reprezenta fiecare corp, pe marile cercuri figurează câte două cercuri mici. Acesta este un punct deosebit de important. În literatura esoterică, nu veți găsi explicații referitoare la acest subiect, decât pentru corpul eteric, dublu al corpului fizic. Dublul eteric pătrunde corpul fizic pentru a-i aduce viața, sensibilitatea, puterile. Dacă legătura dintre corpul fizic și dublul său eteric este tăiată, corpul fizic rămâne doar un cadavru, moare.

Deci, corpul fizic are un dublu, ca și celelalte corpuri. Corpul astral și corpul mental posedă un dublu astral și mental, făcut dintr-o materie mai subtilă decât ele. Dacă aceste dubluri sunt absente sau

defectuoase, corpurile corespunzătoare nu mai pot funcționa corect.

Priviți cum este făcută și planeta noastră. Pe sol, pământul, se găsește apa, care fie îi acoperă parțial suprafața, fie îl pătrunde. Apoi, deasupra, se află atmosfera, de asemenea constituită din două elemente: aerul și focul (razele de lumină care pătrund aerul). Pretutindeni regăsim acest principiu al dublului care pătrunde și dă viață.

Acum să privim cu atenție schema următoare:

În partea inferioară se vede, pentru fiecare corp, micul cerc al pământului care reprezintă, cumva, forma pe care apa o pătrunde și îi dă viață. Avem, deci, trei corpuri inferioare care sunt alcătuite pe principiul pământ-apă, și alte trei corpuri, mai subtile, formate pe principiul aer-foc. Cele trei corpuri superioare reprezintă, într-un fel, „atmosfera” celor trei corpuri inferioare.

Să revenim la zodiac. Acestor șase corpuri le corespund cele douăsprezece constelații, câte două pentru fiecare corp. În privința planetelor, fiecare își exercită influența în cele două lumi: în lumea de sus (a corpurilor superioare) și în lumea de jos (a corpurilor inferioare).

Să vedem care sunt semnele corespunzătoare diferitelor noastre corpuri. Pentru corpul fizic, este Capricornul guvernat de Saturn J, iar pentru dublul eteric, Racul **d**, opusul său din zodiac, guvernat de Lună B.

Pentru corpul astral, este Taurul **b** guvernat de Venus D, iar pentru dublul său, Scorpionul **h** (cu care este în opoziție), în care guvernează Marte E.

Corpului mental îi corespunde Fecioara **f**, semn guvernat de Mercur C, iar pentru dublul acestuia, Peștii l, în care guvernează Jupiter F;

Dacă privim acum partea superioară a schemei, corpului causal îi corespund semnele Gemenilor c și Săgetătorului i, corpului budic, Balanța **g** și Berbecul a, iar corpului atmic, Vărsătorul **k** și Leul e.

Cât despre planete, cele care sunt localizate în planurile inferioare se repetă în planurile superioare, dar în ordine inversă. O singură excepție: Luna, care este înlocuită de Soare. Planetele sunt cele care stabilesc legăturile dintre corpurile superioare și cele inferioare. Avem, deci, următorul tablou:

G B corpul fizic legat de corpul atmic A G

D E corpul astral legat de corpul budic D E

C F corpul mental legat de corpul causal C F

Mercur și Jupiter guvernează, astfel, cele două planuri ale gândirii (corpul mental și corpul causal).

Venus și Marte guvernează cele două planuri ale sentimentelor (corpul astral și corpul budic).

Saturn-Luna și Saturn-Soare guvernează cele două planuri ale acțiuni, ale voinței (corpul fizic și corpul atmic).

Așadar, corpul nostru atmic este influențat de Vărsător (Saturn), omul care gândește, care reflectează, și de dublul său, Leul (Soarele), care reprezintă inima superioară, în vreme ce corpul fizic este influențat de Capricorn și de Rac, adică de Saturn și de sensibilitate (Luna). Într-adevăr, Soarele reprezintă natura superioară a omului, strălucitoare, stabilă, pe când Luna reprezintă natura sa inferioară străbătută de umbre mișcătoare, instabilă. Mai târziu, vom aprofunda această schemă, legând-o de multe alte aspecte. Deocamdată, vă voi arăta cum putem, cu ajutorul ei, să explicăm problema păcatului

original, a căderii.

După cum tocmai am văzut, corpul astral este domeniul lui Marte și al lui Venus: Marte inferior, cu violența, agresivitatea, forțele distructive și Venus inferior, cu senzualitatea. Pe de altă parte, corpul astral este legat de corpul budic, guvernat, și el, de aceleași planete, dar în aspectele lor superioare: Marte se manifestă, de data aceasta, ca acțiune, curaj, dinamism, spirit cavaleresc în luptă pentru a-i proteja pe alții, și Venus ca grație, duioșie, iubire spirituală.

În partea inferioară a schemei, Venus și Marte ocupă semnele Taurului și Scorpionului, pe când, în partea superioară, ele ocupă semnele Balanței și ale Berbecului. Exact cum, pe cercul zodiacului, Berbecul este în opoziție cu Balanța, iar Taurul cu Scorpionul.

Se formează două axe:

(+) a h (+)

—) b g ()

Fiecare axă unește doi poli: Venus, principiul feminin, este în legătură cu Marte, principiul masculin. Pentru a înțelege natura acestei legături dintre polul masculin și cel feminin, este suficient un exemplu extrem de simplu. Dacă, timp de câteva minute, vă uitați fix la culoarea roșie și dacă, după aceea, vă mutați privirea pe un fond alb, veți vedea apărând aici culoarea verde. Și invers. De ce roșul și verdele se leagă astfel? Roșul este culoarea lui Marte, iar verdele a lui Venus. Cunoașterea acestor lucruri ne va da posibilitatea să înțelegem unele manifestări psihice. Dacă acționați cu Taurul, treziți Scorpionul; dacă acționați cu Berbecul, treziți Balanța, și reciproc, pentru că între cele două semne există o legătură.

În Taur, Venus se manifestă sub aspectul său inferior, împingând ființele să iubească în mod rudimentar, să atingă, să guste, să simtă fizic dragostea; dar, după un timp, din cauza legăturii existente între cele două planete, ființele resimt obligatoriu influența lui Marte în Scorpion. Și când sosește, Marte aduce dispute, violență și distrugere. Cine caută iubirea fizică ajunge, obligatoriu, la duritate, la revoltă, chiar la cruzime. Și invers: presupuneți că cedați unei influențe rele a lui Marte, care vă împinge să fiți dur, violent; în scurt timp vă veți lăsa târât în senzualitate și în pasiune.

În planul superior, unde Venus se manifestă ca iubire

dezinteresată, bunătate, frumusețe, abnegație, Marte se manifestă și el, dar nu va mai veni să tulbure sau să distrugă, ci să susțină, să păzească, să apere, să consolideze tot ce este bun în noi și în ceilalți. Această lege este absolută. Cine își manifestă iubirea în domeniul spiritual nu poate cădea în violență, ci, dimpotrivă, își atrage puterile benefice ale lui Marte. Presupuneți, acum, că îl manifestați pe Marte prin strădania de a vă domina, de a vă ține în frâu pasiunile, de a fi curajos în fața încercărilor de tot felul; atunci Venus va veni ca un înger, aducându-vă toate comorile Raiului, umplându-vă sufletul, dându-vă să gustați din viața veșnică, dintr-o iubire care vă face puternici, vă mângâie și vă scaldă în fericire și în lumină.

Aici Scorpionul poate fi interpretat ca o altă formă a simbolului șarpelui. El corespunde celei de a opta case zodiacale, casa morții. Cartea Facerii spune că grădina Edenului, Paradisul, era plină de arbori de toate felurile, dar nu precizează decât doi: Pomul Vieții și Pomul Cunoașterii Binelui și Răului. Adam și Eva puteau mânca fructe din oricare copac din grădină, în afară de fructul Pomului Cunoașterii Binelui și Răului. De ce? Dumnezeu le spusese că dacă vor mânca din acest copac, vor muri. Or, Adam și Eva au mâncat fructul și au continuat, totuși, să trăiască. Da, pentru că, în realitate, moarte nu există în natură; ceea ce numim „moarte” nu este decât modificarea unei stări de conștiință sau a unei stări a materiei.

Prin urmare, Adam și Eva trăiau în planul budic, plan influențat de Balanță și de Berbec. Ei își duceau existența în pace și în libertate; ei trăiau în comuniune cu Dumnezeu, cu toți îngerii și cu ființele sublime. Venus, care guvernează în Balanță, le dădea frumusețe și blândețe, iar Marte, care guvernează în Berbec, le aducea energia, vitalitatea neobosită. Grație Balanței, care este constelația echilibrului perfect, toate forțele lor lăuntrice erau armonizate; ei nu cunoșteau necazurile pe care le aduc celelalte două constelații legate de Marte și de Venus: Taurul și Scorpionul.

Numai că Adam și Eva, care erau obișnuiți să absoarbă puterile benefice din Marte și Venus, se apropiau încet-încet de constelațiile următoare: dorința lor de a cunoaște îi împingea tot mai mult spre Scorpion, care, în zodiac, vine după Balanță, și spre Taur, care urmează Berbecului. Și tocmai pentru că au vrut să cunoască elementele noi,

puterile noi ale acestor constelații, ei au făcut primul păcat: au părăsit ținutul echilibrului și al păcii, în care locuiau, și s-au deplasat, intrând sub influența Taurului și a Scorpionului, în zonele pasiunilor sexuale și ale violenței. Deci, pentru viața din Berbec și din Balanță, ei sunt morți, dar s-au născut la viața din Taur și din Scorpion, ale căror forțe au început să se reverse asupra lor. Acesta nu mai era planul budic, regiunea fericirii depline, a beatitudinii, ci planul astral, în care au loc toate necazurile și toate suferințele. Iată semnificația cuvintelor pe care Dumnezeu i le spune primului om: „În ziua în care vei mânca din aceste fructe, vei muri”. Lăsându-se târâți de forțele inferioare din Venus și Marte, Adam și Eva au murit în plan budic, pentru a cădea în planul astral. Aceasta este așa numita „cădere”.

În zodiac, Arborele Cunoașterii Binelui și Răului este reprezentat de axa Taur-Scorpion, pe când Pomul Vieții este reprezentat de axa Berbec-Balanță. Cine trăiește în senzualitate și în pasiuni mănâncă din Arborele Cunoașterii Binelui și Răului, și, în fiecare zi, moare pentru starea superioară de conștiință, în timp ce acela care se stăpânește mănâncă din Pomul Vieții Veșnice, din chiar împărăția lui Dumnezeu.

Dacă citim Apocalipsa, vedem că ea conține indicii ale acestei științe referitoare la axele Berbec-Balanță și Taur-Scorpion. Adresându-se bisericii din Efes, Duhul îi spune: „Știi faptele tale, și osteneala ta, și răbdarea ta, și cum că nu poți suferi pe cei răi și ai cercat pe cei ce se zic pe sine apostoli și nu sunt și i-ai aflat mincinoși; și stăruiești în răbdare și ai suferit pentru numele Meu și nu ai oboșit (este Marte superior, în activitate constantă). Dar am împotriva ta faptul că ai părăsit dragostea ta dintâi (adică Venus superioară, axa Berbec-Balanță). Drept aceea, adu-ți aminte de unde ai căzut și te pocăiește și fă lucrarea de mai înainte... Ai însă partea bună că urăști faptele Nicolaiților, pe care le urăsc și eu (Berbecul este erbivor și simbolizează puritatea. Nicolaiții erau o sectă eretică; ei acceptau să participe la banchete unde li se distribuia convivilor carnea adusă ca sacrificiu idolilor și aveau moravuri foarte ușurate). Celui ce va birui, îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu (Adică în planul superior, unde corpul budic, situat în centru, între corpul cauzal și corpul atmic, este asemeni pomului din mijlocul

Paradisului).

Iar pentru biserica din Smirna se spune: „Știu necazul tău și sărăcia ta, dar ești bogat” Or, Taurul corespunde celei de a doua case astrologice, aceea a bogăției și a prosperității, așa că aici este vorba de sărăcia spirituală a bisericii din Smirna, care căzuse sub influența în Taur a lui Venus inferioară. „... Știu și hula celor ce zic despre ei înșiși că sunt iudei și nu sunt, ci sinagogă a satanei. Nu te teme de cele ce ai să pătimești. Că iată diavolul va să arunce dintre voi în temniță, ca să fiți ispitiți, și veți avea necaz zece zile” în suferințele Scorpionului. „Fii credincios până la moarte și îți voi da cununa vieții... Cel ce biruiește nu va fi vătămat de moartea cea de a doua” altfel spus, cel ce se va îndrepta va scăpa de moartea dată de Scorpion, moartea spirituală pe care au avut-o Adam și Eva.

După cum vedeți, aceste texte corespund într-un tot al celor ce v-am spus despre axele Taur-Scorpion și Berbec-Balanță. Apocalipsa cuprinde toate misterele alchimiei, magiei, astrologiei și Cabalei. Majoritatea pastorilor și a preoților nu îndrăznesc să o interpreteze, pentru că ar fi obligați să accepte toate aceste științe, și astfel, să schimbe anumite laturi ale religiei. Apocalipsa este lăsată deoparte fiindcă ea este o dovadă că sfintele scripturi au nevoie de alte științe pentru a fi interpretate. Până și cărțile de tarot sunt cuprinse aici, precum și corespondențele lor cu numerele și cu simbolurile esoterice.

Cap. 6 – Axa fecioară-pești

I.

Minunea înmulțirii celor doi pești și a celor cinci pâini a atras atenția unui mare număr de comentatori ai Evangheliilor. Cum să explici acest miracol? Oare Iisus a recurs la forțe oculte? De fapt, nu cred că este atât de important să răspundem la această întrebare; eu aș vrea să vă prezint acest pasaj din alt punct de vedere, pentru a vă arăta că el conține adevăruri esențiale ale Științei Inițiatice.

Mai întâi, vă voi citi textul Evangheliei:

„După acestea Iisus S-a dus dincolo de marea Galileei, în părțile Tiberiadei. Și a mers după El mulțime multă, pentru că vedeau minunile pe care le făcea cu cei bolnavi. Și S-a suit Iisus în munte și a șezut acolo cu ucenicii Săi. Și erau aproape Paștile, sărbătoarea

iudeilor. Deci ridicându-și Iisus ochii și văzând că mulțime multă vine către el, a zis către Filip: De unde vom cumpăra pâine, ca să mănânce aceștia? Iar aceasta o zicea ca să-l încerce, că El știa ce avea să facă. Și Filip I-a răspuns: Pâini de două sute de dinari nu le vor ajunge, ca să ia fiecare câte puțin.

Și a zis Lui unul dintre ucenici, Andrei, fratele lui Simon Petru: Este aici un băiat care are cinci pâini de orz și doi pești. Dar ce sunt acestea la atâția?

Și a zis Iisus: Faceți-i pe oameni să se așeze. Și era iarăși multă în acel loc. Deci au șezut bărbații în număr ca la cinci mii.

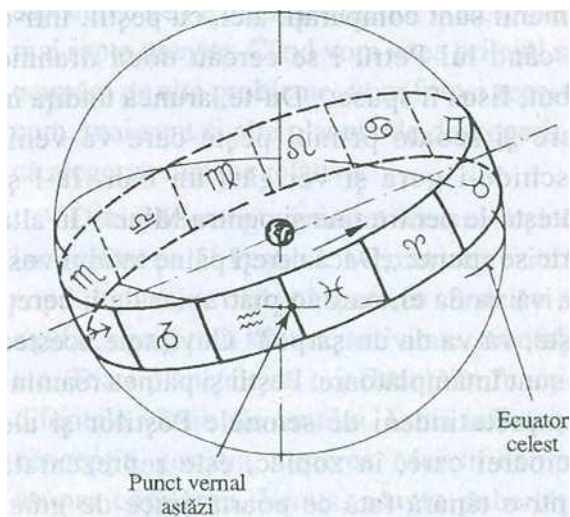
Și Iisus a luat pâinile și, mulțumind, a dat ucenicilor, iar ucenicii celor ce ședeau; asemenea și din pești, cât au voit.

Iar după ce s-au săturat, a zis ucenicilor Săi: adunați fărâmurile ce au rămas, ca să nu se piardă ceva.

Deci au adunat și au umplut douăsprezece coșuri de fărâmururi, care au rămas de la cei ce au mâncat din cele cinci pâini de orz”.

Dar să lăsăm deocamdată această povestire, pentru a zăbovi asupra cercului zodiacului.

Am văzut că Soarele se deplasează pe zodiac în sensul Berbec, Taur, Gemeni etc., în vreme ce punctul viu al bolții cerești, sau punctul vernal, se deplasează în sens invers. La fiecare 2160 de ani acest punct viu se mută în altă constelație, ceea ce coincide cu schimbări în toate domeniile vieții. Sub influența noii constelații, alte forțe, alți curenți încep să se reverse asupra omenirii. În felul acesta, Inițiații antichității, care cunoșteau influențele specifice ale fiecărui semn, puteau să prevadă evenimentele ce urmau să se producă în momentul în care punctul vernal trecea într-o constelație sau alta.

Fiecare religie se situează sub influența a doua constelații, care sunt în opoziție pe cercul zodiacului. Religia creștină este plasată sub influența Peștilor și a semnelui opus, Fecioara, în Evangheliile întâlnim adesea aceste două simboluri. Simbolul Fecioarei există din timpuri imemorabile; este imaginea naturii pure, neatinse, caste, care îl aduce pe lume pe Fiul veșnic al omenirii, Eul Superior, sau, cum spunem noi, Hristos. Peștii, de asemenea, ocupă un loc important în Evangheliile. Când Iisus I-a chemat pe primii ucenici, pe Petru și pe fratele acestuia, Andrei, le-a spus: „Urmați-Mă și vă voi face pescari de oameni”. Deci oamenii sunt comparați, aici, cu peștii. Într-o zi, când lui Petru i se cereau două drahme tribut, Iisus îi spuse: „Du-te, aruncă undița în mare și scoate primul pește care va veni; deschide-i gura și vei găsi un ban. Ia-l și plătește-le pentru tine și pentru Mine”. În altă parte se spune: „Dacă cereți pâine tatălui vostru, vă va da el, oare, o piatră, iar de îi cereți pește, vă va da un șarpe?” Cuvintele acestea nu sunt întâmplătoare. Peștii și pâinea reamintesc pretutindeni de semnele Peștilor și ale Fecioarei care, în zodiac, este reprezentată printr-o tânără fată ce poartă spice de grâu. Iisus mai spunea: „Eu sunt pâinea vieții... Eu sunt pâinea coborâtă din cer, pentru ca acel ce o mănâncă să nu moară niciodată. Peștii și pâinea sunt simbolurile esențiale ale Noului Testament; Iisus și discipolii săi meditau asupra acestor simboluri.

Să studiem acum Peștii și Fecioara din punct de vedere astrologie. Semnul Peștilor este guvernat de Jupiter, iar semnul Fecioarei, de Mercur. Anticii lucrau cu șapte planete (Soarele, Luna, Mercur, Venus, Marte, Jupiter și Saturn), pe care le împărțeau între cele douăsprezece semne ale zodiacului. După descoperirea lui Uranus, Neptun și Pluton, astrologii moderni pun Peștii sub influența lui Neptun. Pentru a studia aspectul care ne interesează, noi vom folosi numai șapte planete. Când vom avea prilejul să ne ocupăm de alte probleme, vom folosi zece. Oricum, mai sunt și alte planete de descoperit, așa că alegerea rămâne relativă.

Deci, Mercur guvernează semnul Fecioarei, iar Jupiter pe al Peștilor. Mercur reprezintă un copil, Jupiter, un bărbat în puterea vârstei; ei sunt, așadar, opuși prin statură, activitate, mentalitate etc. Toate planetele au o influență în funcție de diferitele vârste ale omului. Luna influențează concepția, gestația, nașterea. Mercur domnește asupra copilăriei, Venus, asupra pubertății și adolescenței, Soarele asupra tinereții care se gândește să-și întemeieze un cămin, să aibă o situație. Marte îl influențează pe adultul care se luptă să-și ocrotească familia. Jupiter guvernează asupra vârstei coapte, a tatălui care are mulți copii cărora le dă totul, și a cărui situație îl face respectat și prețuit. Saturn guvernează asupra bătrâneții; el este bunicul venerabil, înconjurat de o familie numeroasă, și care se pregătește de plecarea spre alt tărâm.

Am văzut că Mercur guvernează în semnul Fecioarei. Simbolul Fecioarei și al pruncului (Mercur), pe care îl regăsim în imaginea lui Isis cu Horus, a Fecioarei Maria cu Iisus, este un simbol al purității; Jupiter, care este planeta generozității, a bunăvoinței, guvernează în Pești, semnul vieții colective și al sacrificiului. Fecioară-Pești, iată axa lui Hristos. Sub influența acestor două constelații, era creștină a încercat să dezvolte în sufletele oamenilor calitățile fundamentale ale celor două constelații: puritatea și iubirea de aproapele tău. Iisus, născut din Fecioară, s-a manifestat ca un nativ din Pești. Știți că primii creștini nu aveau crucea drept simbol, ci peștele. Iisus însuși era numit Ichthus (cuvânt grecesc, însemnând „pește”), deoarece literele acestui cuvânt serveau ca litere inițiale pentru fiecare cuvânt al frazei: Iesus Christos Theou Uios Soter (Iisus Christos, Fiul lui Dumnezeu,

Salvatorul).

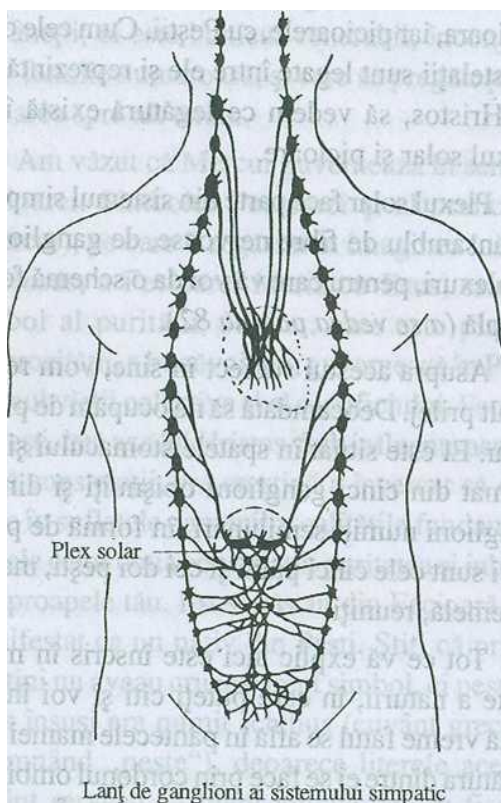
Să revenim acum la multiplicarea pâinilor și a peștilor.

Deja știți că fiecare parte a corpului nostru este legată de o constelație a zodiacului și, conform astrologiei, plexul solar este în legătură cu Fecioara, iar picioarele, cu Peștii. Cum cele două constelații sunt legate între ele și reprezintă axa lui Hristos, să vedem ce legătură există între plexul solar și picioare.

Plexul solar face parte din sistemul simpatic, un ansamblu de fibre nervoase, de ganglioni și de plexuri, pentru care vă voi da o schemă foarte simplă.

Asupra acestui subiect în sine, vom reveni cu alt prilej. Deocamdată să ne ocupăm de plexul solar. El este situat în spatele stomacului și este format din cinci ganglioni obișnuiți și din doi ganglioni numiți semilunari, în formă de pește. Aici sunt cele cinci pâini și cei doi pești, mascul și femelă, reuniți.

Tot ce vă explic aici este înscris în marea carte a naturii, în care puteți citi și voi înșivă. Câtă vreme fătul se află în pânțelele mamei sale, legătura dintre ei se face prin cordonul ombilical. Prin același cordon, copilul este hrănit. În această perioadă, mama reprezintă natura. La naștere, cordonul este tăiat, copilul fiind, astfel, despărțit de mamă. Dar mai există un cordon, invizibil, care menține continuu legătura dintre copil și mama Natură, și care continuă să îl hrănească. Acest cordon nu trebuie tăiat înainte ca omul să fie bine pregătit pentru viața separată.

Dacă se taie prematur această legătură, omul, copil al naturii, nu mai este alimentat și moare. Cel care îi creează cordonului invizibil posibilitatea de a realiza în continuare legătura dintre om și mama Natură este tocmai plexul solar, pe care astrologia îl asociază semnului Fecioarei.

Cei doi ganglioni semilunari îi dau omului posibilitatea să călătorească în spațiu, iar ceilalți cinci ganglioni sunt cele cinci pâini care hrănesc mulțimea de celule din organism. Fiecare ganglion este în legătură cu câte una din cele cinci virtuți simbolizate de pentagramă: bunătatea, dreptatea, iubirea, înțelepciunea și adevărul (*A se vedea: „Limbaajul figurilor geometrice”, Cap. 4, Colecția Izvor nr. 218*). Mercur, care guvernează în Fecioară, este reprezentat în Evanghelie prin copilul care a adus pâinile și peștii cu care s-a hrănit, apoi, mulțimea. Poporul înseamnă toate celulele care formează corpul uman și care se hrănesc zilnic din cei doi pești și cele cinci pâini ale plexului solar.

Mulți vor socoti aceste explicații ca fiind pur fanteziste, fără legătură cu adevărata minune săvârșită de Iisus... De aceea le-aș recomanda să se gândească la Evanghelia după Matei: „Iar Iisus le-a zis: Luați aminte și feriți-vă de aluatul fariseilor și al saducheilor. Iar ei cugetau în sinea lor, zicând: Aceasta, pentru că n-am luat pâine. Dar Iisus, cunoscându-le gândul, a zis: Ce cugetați în voi înșivă, puțin credincioșilor, că n-ați luat pâine? Tot nu înțelegeți, nici nu vă aduceți aminte de cele cinci pâini, la cei cinci mii de oameni, și câte coșuri ați luat? Nici de cele șapte pâini, la cei patru mii de oameni, și câte coșuri ați luat? Cum nu înțelegeți că nu despre pâini v-am zis?”

Pe de altă parte, sfântul Marcu povestește următoarele: „Și făcându-se seară, era corabia în mijlocul mării, iar El singur pe țarm. Și i-a văzut cum se chinuiau vâslind, căci vântul le era împotrivă. Și către a patra strajă a nopții a venit la ei umblând pe mare și voia să treacă pe lângă ei. Iar lor, văzându-L umblând pe mare, li s-a părut că este nălucă și au strigat. Căci toți L-au văzut și s-au tulburat. Dar îndată El a vorbit cu ei și le-a zis: Îndrăzniți! Eu sunt; nu vă temeți. Și S-a suit la ei în corabie și s-a potolit vântul. Și erau peste măsură de uimiți în sinea lor; căci nu pricepuseră nimic de la minunea pâinilor, deoarece inima lor era învârtoșată?

Cele două pasaje arată limpede, în primul rând, că peștii și pâinile, a căror înmulțire o povestesc ucenicii, nu sunt pâini și pești adevărați, materiali, și, în al doilea rând, că acest miracol este legat de puterea pe care o avea Iisus de a călători prin spațiu (în cazul în speță, pe mare); iar această putere îi uimește pe ucenici „pentru că nu înțeleseseră minunea pâinilor”.

Veți începe să înțelegeți că relatarea minunii pe care a făcut-o Iisus, hrănind o mulțime de mai multe mii de persoane cu doi pești și cinci pâini, este simbolică și nu trebuie înțeleasă ad litteram. În fiecare dintre noi, plexul solar hrănește mii și mii de celule cu cei doi pești și cele cinci pâini ale sale. Într-un alt pasaj al Evangheliilor se spune: „Din sânul celui ce crede în Mine vor curge râuri de apă vie” Tot despre plexul solar vorbea Iisus și aici.

Pentru ca Hristos să poată hrăni această multitudine de celule, trebuie să avem trează conștiința noastră superioară. Toți au un plex solar, dar pentru majoritatea dintre ei această lucrare subtilă nu se

înfăptuiește din pricina vieții dezordonate pe care o duc, scufundați în materie. Toți au doi pești și cinci pâini, dar cei mai mulți se hrănesc doar parțial, fizic, fără să știe că trebuie să se hrănească și în plan spiritual.

Dacă înțelegem totul literalmente și concret, înseamnă că Iisus nu a făcut mare lucru. O fi hrănit El într-o zi mii de persoane, dar asta a fost cândva, în trecut, cine să-și mai aducă aminte? Așa că nu a fost de cine știe ce folos. Închipuiți-vă că astăzi vă dă cineva o mâncare gustoasă, îmbelșugată; mâine o să vă fie iarăși foame și nici măcar nu veți mai ține minte ce ați primit în ajun. Mulțimea există și astăzi, iar Iisus nu o poate alimenta fizic, în fiecare zi. Sunt atâția înfometați pe pământ! Însă, în plan spiritual, Hristos ne poate hrăni în fiecare zi. Iar noi trebuie să devenim asemeni Lui și să ne hrănim zilnic celulele cu o viață pură și plină de iubire.

În ceea ce mă privește, rolul meu nu este să vă dau hrana fizică, pentru că mâine îmi veți cere iarăși. Eu vă ofer cu mult mai mult: mijlocul de a găsi în voi înșivă neistovitul izvor al vieții, la care vă veți îndestula.

Sunt unii care se întreabă de ce, în ciuda purității, a înălțimii Sale spirituale, a structurii Sale divine, Iisus a avut dușmani, fariseii și saducheii, și, mai ales, Iuda, care l-a trădat. Axa Fecioară-Pești, care înseamnă a șasea și a douăsprezecea casă astrologică, ne explică. A șasea casă înseamnă problemele de sănătate, bolile, dar și puritatea (Fecioara). Iisus vindeca bolnavii prin puritate; învățătura Lui spune că demonii pot fi alungați și se poate porunci duhurilor numai prin post și rugăciune. Iisus alunga demonii, dar aceștia, părăsindu-l pe bolnav sau pe posedat, căutau imediat să intre în alți oameni, susceptibili să-i primească, în special în farisei și în saduchei, pentru ca, prin ei, să se poată răzbuna. Alungând aceste duhuri necurate, Iisus era obligat să plătească datoriile karmice ale bolnavilor eliberați. În felul acesta, El făcea un mare sacrificiu. Știa că va avea de suferit, că va fi trădat de Iuda și crucificat, pentru că a douăsprezecea casă astrologică, Peștii, este casa suferințelor, a dușmăniilor ascunse, a trădării. Iuda devine, astfel, o ființă colectivă, al cărei rol era necesar.

II.

Și făcându-se Cină, și diavolul punând dinainte în inima lui Iuda,

fiul lui Simon Iscarioteanul, ca să-L vândă, Iisus, știind că Tatăl I-a dat Lui toate în mâini și că de la Dumnezeu a ieșit și la Dumnezeu merge, S-a sculat de la Cină, S-a dezbrăcat de haine, și, luând un ștergar, S-a încins cu el. După aceea a turnat apă în vasul de spălat și a început să spele picioarele ucenicilor și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins. A venit deci la Simon Petru. Acesta I-a zis: Doamne, oare Tu să-mi speli mie picioarele? A răspuns Iisus și i-a zis: Ceea ce fac Eu, tu nu știi acum, dar vei înțelege după aceasta. Petru I-a zis: Nu-mi vei spăla picioarele în veac. Iisus i-a răspuns: Dacă nu te voi spăla, nu ai parte de Mine. Zis-a Simon Petru Lui: Doamne, spală-mi nu numai picioarele mele, ci și mâinile și capul. Iisus i-a zis: Cel ce a făcut baie n-are nevoie să-i fie spălate decât picioarele..." (*Sfântul Ioan 13: 1 – 17*)

Pasajul acesta din Evanghelie este foarte cunoscut, toată lumea s-a mirat de gestul făcut de Iisus la ultima cină pe care o ia cu ucenicii, și întotdeauna a fost interpretat ca o lecție de umilință pe care a vrut să le-o dea. Interpretarea este exactă, dar incompletă, și aș dori să îi mai adaug unele explicații.

Deci, Iisus s-a ridicat, a luat un ștergar și a început să spele picioarele ucenicilor. Or, Petre refuză la început să-și lase Maestrul să îi spele picioarele, dar Iisus îl spune: „Ceea ce fac Eu, tu nu știi acum, dar vei înțelege după aceasta”. Este limpede că gestul are o semnificație mult mai profundă decât pare la prima vedere. Iisus a dat ucenicilor săi o mulțime de explicații care nu au fost dezvăluite. Dovadă că, la sfârșitul Evangheliei sale, sfântul Ioan spune că de-ar fi fost să consemneze toate cuvintele și toate faptele lui Iisus, lumea întreagă ar fi fost necuprinzătoare pentru cărțile ce s-ar fi scris.

Când v-am explicat miracolul înmulțirii celor cinci pâini și a celor doi pești, cu care Iisus a hrănit cinci mii de oameni, am spus că era creștină este plasată sub influența Peștilor și a semnului opus, Fecioara. Iisus este nativ al Fecioarei, dar reprezintă Peștii. În fapta spălării picioarelor, vom regăsi axa Fecioară-Pești, dar din alt punct de vedere. Conform tradiției astrologice, în corpul uman, picioarele corespund constelației Peștilor, plexul solar - constelației Fecioarei. Dacă Iisus le-a spălat picioarele ucenicilor, a fost tocmai pentru a le arăta legătura deosebit de importantă care există între plexul solar și picioare.

În mod cert, gestul voia să spună: „Vă dau un exemplu. Mai târziu va trebui ca și voi, la rândul vostru, să dovediți aceeași umilință și aceeași dăruire față de ceilalți”; de altfel, El i-a spălat picioarele și lui Iuda, cu toate că știa că acesta îl trădase. În chip simbolic, se poate spune că acela care renunță să se răzbune pe cei care i-au făcut rău, le spală picioarele. Dar, spălându-le picioarele ucenicilor, Iisus voia să trezească în ei forțele constructive ale plexului solar.

În unele situații foarte simple ale vieții curente, poate ați remarcat existența acestei legături dintre plexul solar și picioare. Când vă este foarte frig la picioare, simțiți o crispă în plexul solar, și dacă mâncați în acel moment, digestia se va face cu mare greutate. Dimpotrivă, dacă faceți o baie caldă la picioare, simțiți o dilatare a plexului solar, o senzație foarte plăcută, care vă creează bună dispoziție. Iată de ce, când vă simțiți tulburați sau tensionați, încălziți cu grijă apă, scufundați-vă picioarele și începeți să le spălați cu atenție: în acest fel, veți acționa asupra plexului solar, dându-i puteri, iar starea voastră de spirit se va modifica numaidecât. Dacă într-o zi, acasă, nu izbutiți să meditați, faceți o baie la picioare și vă veți concentra mult mai lesne.

Nu trebuie să țineți mult timp picioarele în apă, dar le puteți vorbi în timp ce le spălați ușor: „Dragile mele, abia acum înțeleg toate serviciile pe care mi le faceți. Niciodată nu iau seama că îmi susțineți trupul, că mă duceți oriunde vreau să merg. De acum înainte, vă voi fi recunoscător pentru umilința și răbdarea voastră”. Pentru unele celule ale organismului, picioarele sunt o școală la care trebuie să facă un stagiu. Celulele picioarelor supt ființe vii și, într-o zi, ele se vor prezenta la un examen. După ce îl vor lua, Inteligența Cosmică le va spune: „Acum puteți urca mai sus”, și ele vor urca în plămâni, în inimă, în creier, pentru a-și continua evoluția. Deocamdată, aceste ființe sunt în picioare, pentru că, în trecut, nu au dovedit nici umilință, nici bunătate, așa că au fost puse acolo ca să învețe aceste virtuți.

La fel se întâmplă și în viața oamenilor. Pe toți cei nemiloși, răi, trufași, destinul îi va trimite în popoare sau în familii unde vor sluji și vor suferi, pentru ca să învețe legea dreptății, a umilinței și a sacrificiului. Așa spune Știința Inițiativă, chiar dacă vreți sau nu să credeți.

Să nu uităm nici. O clipă că prin picioare suntem tot timpul în contact cu pământul și cu forțele telurice. Picioarele sunt ca niște antene. Dar curenții electrici și magnetici care urcă din pământ sau care coboară spre el nu circulă normal prin picioare dacă sunt împiedicate de straturi fluidice impure; iată de ce este bine să ne spălăm picioarele în fiecare seară.

La început, Petru nu a vrut ca Iisus să-i spele picioarele; după aceea, voia să îi spele și mâinile, și capul; dar Iisus i-a răspuns: „Cel ce a făcut baie n-are nevoie să-i fie spălate decât picioarele, căci este curat tot” Fiind partea corpului cea mai în contact cu pământul, picioarele reprezintă, deci, planul fizic, pe care trebuie să-l depășim pentru a avea acces la planurile superioare. Iată de ce, dacă ne spălăm picioarele concentrându-ne atent asupra centrilor care se află dedesubt și deasupra, lucrăm la această eliberare din planul fizic. V-ați gândit de ce zeul Hermes era reprezentat cu aripi la picioare? Hermes era mesagerul zeilor și aripile lui simbolizau puterea pe care o avea de a călători în spațiu. Dar aceste aripi de la călcâie mai trebuie interpretate și ca o reprezentare a centrilor spirituali, a chakrelor pe care ființa omenească le are în picioare. Dacă acești centri sunt treziți, omul are posibilitatea de a se deplasa în spațiu și în planurile subtile.

De altfel, amintiți-vă ce vă spuneam în conferința „Misterele celor doi pești și ale celor cinci pâini” referitor la plexul solar. Acest miracol al multiplicării pâinilor este în legătură cu puterea pe care o avea Iisus de a călători în spațiu; într-adevăr, povestind cum Iisus a ajuns până la corabie mergând pe apă, sfântul Marcu spune: „Și erau peste măsură de uimiți în sinea lor; căci nu priceuseră nimic de la minunea pâinilor”. Această remarcă subliniază cât de mult este legată corespondența dintre plexul solar și picioare de posibilitatea de a călători în spațiu.

Deci, picioarele simbolizează planul fizic. Or, tocmai acolo, în planul fizic, suntem mereu victime, pentru că planul fizic este în legătură cu planul astral, care reprezintă lumea subterană, infernul. De aceea picioarele sunt partea în care omul este vulnerabil. Ideea aceasta o întâlnim în mitologia greacă, în legenda călcâiului lui Ahile. La naștere, mama sa, zeița Tethis, l-a scufundat pe Ahile în apele Styxului, pentru a-l face invulnerabil; dar, pentru că l-a ținut de un călcâi,

această parte a corpului nu s-a udat, rămânând vulnerabilă; așa se face că, în timpul războiului troian, Ahile a fost ucis de o săgeată otrăvită care i s-a înfipit în călcâi. Acum veți înțelege gestul și cuvintele lui Iisus: „Cel ce a făcut baie n-are nevoie să-i fie spălate decât picioarele”.⁴ Pentru că picioarele sunt simbolul planului celui mai material, spălătul picioarelor reprezintă termenul purificării.

Din timpuri străvechi, înțelepții au descoperit corespondențele care există între microcosmos și macrocosmos. Această știință a corespondențelor arată nu numai că trupul uman este în relație cu constelațiile zodiacului (capul cu Berbecul, gâtul cu Taurul etc.), dar și că fiecare parte în sine este în conexiune cu ansamblul organismului, cu universul, cu forțele și calitățile sufletului.

Aceste conexiuni s-au studiat pentru podul palmei, dar ele există și pentru talpa piciorului. Picioarele au puncte precise legate de celelalte organe ale corpului, și acționând asupra acestor puncte putem vindeca unele tulburări din alte organe.

După cum vedeți, gestul lui Iisus, de a spăla picioarele ucenicilor, are o semnificație mult mai adâncă decât aceea pe care i-o găsești până acum. Gândiți-vă la tot ce v-am spus, acționați în chip spiritual asupra picioarelor și a plexului solar și, curând, veți simți toate binecuvântările pe care vi le vor aduce aceste practici.

Cap. 7 – Axa leu-vărsător

Adesea, frigul este asimilat cu răul, cu tot ce este negativ, nesănătos, cu ceea ce se contractă, paralizează, pe când căldura simbolizează binele, frumosul, viul. Realitatea este mult mai complexă.

Mai întâi, trebuie să înțelegem că există două categorii de căldură și de frig. Există căldura care dilată, face germenele să încolțească și să se coacă, și căldura care arde, distruge, lăsând numai cenușa. Există frigul care conservă tot ce e bun și creează condiții excelente pentru înțelepciune, pentru gândire, și frigul care paralizează orice viață. Va trebui să studiem tocmai aceste două feluri de frig și de cald.

Există o căldură care vine de la Soare, și o alta, de la Marte. Este un frig care vine de la Saturn, și un altui, de la Pământ. Soarele reprezintă căldura dătătoare de viață, iar Marte, arșița pârjolitoare. Saturn este răceala meditației, a inteligenței, a înțelepciunii, iar Pământul este frigul despărțirii, al morții. Când trăiau în grădina Edenului, Adam și Eva se hrăneau cu fructele Pomului Vieții, ce le transmiteau o căldură energizantă. Apoi, când au vrut să mănânce din fructele Pomului Cunoașterii Binelui și Răului, ei au coborât pe Pământ unde domnește frigul despărțirii, al urii, al morții, și acolo se află și astăzi în căldură, ei erau asemeni unor celule legate împreună, asemeni atomilor însuflețiți de aceeași mișcare în sânul unei molecule gazoase. Dar, odată ajunși pe Pământ, ei au fost cuprinși de frigul care i-a înghețat, i-a încremenit, și când s-au privit, s-au simțit despărțiți. Toate neînțelegerile dintre oameni izvorăsc din această separare a conștiințelor. Dacă te vei coborî în frigul pământului, nu vei mai înțelege niciodată celălalt frig, acela al înțelepciunii.

Deci, frigul este reprezentat de Saturn și de Pământ, iar căldura, de Soare și de Marte. „Dar căldicelul? 41, vă veți întreba. Căldicelul este Luna. Într-adevăr, tot ce atinge Luna devine neconturat, fad, insipid. De aceea, oamenii influențați de Lună sunt indolenți, nehotărâți, evazivi,

visători. Cunoașteți, desigur, acel pasaj din Apocalipsă, în care Duhul spune îngerului bisericii din Laodiceea: „Astfel, fiindcă ești căldicel – nici rece, nici fierbinte – am să te vărs din gura Mea”. Da, fiindcă pe un om călduț nu poți conta, el plutește continuu în vag și nu va înțelege niciodată adevărul, nu va face niciodată ceva temeinic, stabil.

Toate experiențele științifice arată că încă nu s-a descoperit punctul limită al căldurii, în vreme ce, pentru frig, limita este de -273°C , limită care, de altfel, nu a putut fi atinsă. Există în natură o forță care împiedică atingerea lui zero absolut. În fiecare lucru, în fiecare faptură, Dumnezeu a pus o scânteie din focul creator, și chiar dacă s-ar strânge laolaltă toți cei care ar vrea să stingă această scânteie, tot nu ar izbuti vreodată! Aici lucrează puterea focului creator, a Dumnezeului celui Veșnic din adâncul fiecărui lucru.

De câte ori a încercat frigul să ucidă această scânteie și nu a putut! Ura, gelozia, îndoiala, trufia, spaima, toate forme ale frigului și ale morții, au încercat de milioane de ori să stingă scânteia vieții, lumina lumii. Nu au reușit niciodată. Niciodată nu a putut fi înăbușită această lumină sfântă care strălucește pe pământ. Ființa umană nu va putea în veci să distrugă definitiv binele care sălășluiește în ea. Ar trebui să înțeleagă toți aceasta, pentru ca să nu-și mai piardă vremea încercând să sugrume scânteia dumnezeiască din ei sau din ceilalți; mai bine să se străduiască spre a o hrăni...

Să vedem, acum, în ce fel putem să ne încălzim sau să ne răcorim. Mă refer la partea bună a căldurii și a frigului... Pentru a ne răcori, trebuie să urcăm pe culmi, adică să devenim înțelepți, filosofi, știutori. Ca să ne încălzim, trebuie să coborâm puțin în văi, să ne ducem în preajma florilor, a râurilor, a copacilor, ca și a fraților și a surorilor noastre, a oamenilor. Ne încălzim prin iubire, și ne răcorim prin înțelepciune. Remarcați că acei ce gândesc mult sunt reci. Fiecare dintre voi, dacă stați și meditați îndelung, sfârșiți prin a avea senzația de frig. În vreme ce, când simțiți dragoste pentru cineva sau pentru ceva, vă încălziți rapid. Iama, când aveți de luptat cu frigul, chemați la voi iubirea, bucuria, dilatarea. Dar dacă sunteți nemulțumiți, veți simți frigul și în fața unei sobe încinse! Acesta este frigul inferior, al Pământului și al morții.

Să revenim la zodiac și vom vedea în ce măsură această

problemă de cald și rece este în legătură cu axa Vărsător-Leu.

Adresându-se aceleiași biserici din Laodiceea, Duhul adaugă: „... nu ești nici rece, nici fierbinte... Te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur lămurit în foc, ca să te îmbogățești, și veșminte albe ca să te îmbraci și să nu se dea pe față rușinea goliciunii tale, și alifie de ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi. Eu pe câți îi iubesc îi mustru și îi pedepsesc...” Veți vedea că acest pasaj poate fi interpretat mulțumită axei Vărsător-Leu.

Constelația Leului reprezintă focul creator. Este casa Soarelui, a celei mai puternice călduri, a lunilor iulie și august. Leul reprezintă inima, inima cosmică, aceea care dă sângele, viața. Este casa a cincea, a iubirii, a creației, a copiilor. La cealaltă extremitate a axei, Vărsătorul este guvernat de Saturn, care domnește asupra iernii. Vărsătorul este înfățișat printr-un bătrân, Saturn (cu toate că Saturn nu este singurul stăpân al Vărsătorului, mai este și Uranus) care are înțelepciune și care, simbolic, toarnă apă pentru ca Omenirea să poată bea. Așadar, cei doi poli ai axei sunt iubirea și înțelepciunea, căldura și frigul, văile și culmile. „Nu ești nici rece, nici fierbinte” înseamnă: tu nu ai nici iubire, nici înțelepciune.

Mai departe, să vedem ce înseamnă aurul, hainele albe și alifia pentru ochi.

„Aur lămurit în foc”: alchimiștii consideră că aurul este legat de soare, că este o condensare a forțelor benefice, a razelor solare. Or, Leul reprezintă aurul trecut prin foc și purificat: iubirea spirituală care purifică totul. De altfel, etimologia subliniază aceste corespondențe. În ebraică, inimă se spune „lev”, iar leu se spune „lavi”; în bulgară și în rusă, leului i se spune „lev”, iar iubirii „liubov”, rădăcină pe care o regăsim în englezescul „love”-iubire, și în germanul „liebe”-dragoste și „lowe”-leu.

„Veșminte albe”: acestea sunt un simbol al purității, puritatea fiind înțeleasă ca absență a pasiunii, pe care o dă înțelepciunea.

„O alifie de ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi”: acesta este Uranus, adevărul care e în legătură cu ochi. În inițierile antice, Uranus era reprezentat sub forma unui ochi zburător pe deasupra oceanului. Acesta îi era simbolul. Nu vă gândiți că anticii ignorau existența lui Uranus, și că această planetă a fost descoperită mai târziu de Herschell. Anticii o cunoșteau, dar o numeau Cerul (în limba greacă, Ouranos

înseamnă cer).

Deci, Soarele ne aduce viața, iubirea. Saturn ne aduce înțelepciunea, pentru a ne înveșmânta, iar Uranus ne dă puțința de a vedea adevărul. Iată de ce axa Vărsător-Leu, care va acționa asupra lumii de acum înainte, pentru că intrăm în era Vărsătorului, ce reprezintă epoca nouă, în care ucenicii și fiii lui Dumnezeu vor lucra cu iubirea Soarelui (Leul), cu înțelepciunea lui Saturn (Vărsătorul), și vor trăi în adevărul adus de Uranus.

Epoca Vărsător-Leu va fi cea a iubirii, a înțelepciunii și, într-o anumită măsură, a adevărului. Însă, adevărata vreme a adevărului va veni mai târziu, în a șasea și a șaptea rasă, când omul va realiza sinteza perfectă dintre iubire și înțelepciune; atunci se va întrona adevărul în deplinătatea sa.

Cu toate că biserica din Laodiceea se consideră bogată („Tu zici: Sunt bogat și m-am îmbogățit și de nimic nu am nevoie”), Duhul, care o știe amărâtă, săracă oarbă și dezbrăcată, o sfătuiește să-și cumpere aur, veșminte albe și o alifie pentru ochi. Este dovada că în afara axei Vărsător-Leu nu poți obține nici iubirea, nici înțelepciunea, nici adevărul, cu alte cuvinte, rămâi sărac, gol și orb.

Prin urmare, dacă ești rece trebuie să știi să fii și cald, și invers. Prin această trecere de la un pol la altul îți regăsești echilibrul, descoperi viața care se află în urcușuri și în coborâșuri. Cel ce rămâne veșnic în frig sau în căldură nu evoluează, totul este încheiat pentru el. Cum procedați când vreți să fierbeți legume? Puneți oala pe foc, dar, după un timp, o luați. De ce nu lăsați să ardă totul? Pentru că sunteți înțelepți. Dacă simțiți dragoste pentru cineva, e bine; dar înțelepciunea vă spune că nu este de dorit să mergeți mai departe. Dacă arșița te cuprinde pentru cineva, nu lăsați oala pe foc! Mă înțelegeți, nu-i așa?... Căldura (iubirea) este binevenită, dar cu condiția să fie urmată și de un pic de răcoare (înțelepciunea).

Bisericii din Laodiceea, Duhul îi mai spune: „Eu pe câți îi iubesc îi mustru (Leul) și îi pedepsesc (Vărsătorul)”. Cel care iubește este Soarele; cel ce pedepsește e Saturn, dar și Uranus care aduce marile frământări. Dacă Cerul, care ne iubește, ne pedepsește, el o face prin destinul nostru, asupra căruia guvernează Saturn. De vom vedea venind pedepsele lui Saturn, să știm că Dumnezeu lucrează prin

intermediul lui. Pentru a fi iubiți, trebuie să ne aflăm în Leu și în Vărsător, între Saturn, bătrânul Adam, și Soare, Hristos, Cel născut din tribul lui Iuda. Într-adevăr, Iacob avea doisprezece fii, care au fost întemeietorii celor douăsprezece triburi ale lui Israel (*A se vedea Cap. 10: „Cele 12 triburi ale lui Israel și cele 12 munci ale lui Hercule în legătură cu zodiacul”*). Fiecare dintre aceste triburi este în legătură cu un semn al zodiacului, cel al lui Iuda corespunzând Leului, iar din tribul lui Iuda s-a născut Iisus, Hristosul.

Duhul mai spune: „Celui ce biruiește îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu, precum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui”. Nu există un alt tron decât cel al Leului, în care este așezat Soarele, Hristos. Hristos este Soarele, inima care își trimite sângele, iubirea, în tot universul. Deci, acela care va învinge ura și moartea (frigul interior) va dobândi tronul Domnului.

II.

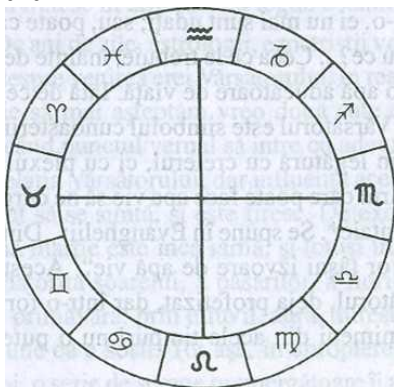
Sfinxul egiptenilor este o reprezentare a zodiacului în legătură cu cete patru elemente; el are cap de om (Vărsătorul, semn de aer), trup de taur (Taurul, semn de pământ), labe de leu (Leul, semn de foc) și aripi de vultur (Scorpionul, semn de apă).

Regăsim aceleași figuri în Apocalipsa Sfântului Ioan, atunci când vorbește despre cele patru animale sacre, care stau în fața Tronului lui Dumnezeu, cântând fără încetare: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Dumnezeu, Atotțiitorul, Cel ce era și Cel ce este și Cel ce vine!

Primul dintre aceste Animale seamănă cu un leu, al doilea, cu un taur, al treilea cu un om, și al patrulea cu un vultur. Veți spune că în zodiac nu există Vulturul, ci Scorpionul. În realitate, în zodiacul primordial, Vulturul ocupa locul Scorpionului, dar aici este o întregă poveste ce trebuie înțeleasă din punct de vedere simbolic. Din pricina forțelor sexuale rău dirijate, Vulturul a căzut și s-a prefăcut în scorpion. De altfel, în corespondențele pe care Inițiații le-au stabilit între diferitele părți ale corpului și semnele zodiacului, Scorpionul este în legătură cu organele genitale. Vulturul îl reprezintă pe cel care putea să se înalțe foarte sus în cer, dar care a căzut pentru că a mâncat din Pomul Cunoașterii Binelui și Răului.

Cele patru Animale sacre ale Sfinxului egiptean corespund, deci, celor două axe Taur-Scorpion (*A se vedea Cap. „Axele Berbec-Balanță și*

Taur-Scorpion) și Vărsător-Leu care formează una dintre crucile zodiacului.

Vărsătorul este omul, deci gândirea, cunoașterea. El este înfățișat printr-un bătrân care toarnă apă dintr-un vas. Această apă este apa vieții, pentru că știința Vărsătorului aduce viață, produce viață, trezește la viață. Apa care curge din vasul bătrânului îi învață pe oameni că trebuie să hrănească totul, să ude și să rodească în ei și în jurul lor. Simbolul Fraternității noastre, ancora și cele două mâini care toarnă apă, este și simbolul Vărsătorului. Iar în mitologia greacă, Vărsătorul este reprezentat prin Ganimede, cel numit „paharnicul zeilor”.

Apa aduce viață; dar cum oamenii au uitat-o, ei nu mai sunt udați; sau, poate că sunt, dar cu ce?... Ceea ce le trebuie, înainte de toate, este o apă aducătoare de viață. Iată de ce, chiar dacă Vărsătorul este simbolul cunoașterii, el nu este în legătură cu creierul, ci cu plexul solar, singurul care poate face apa vie să ne curgă prin măruntaie (*A se vedea „Centri și corpuri subtile”, Cap. 3: „Plexul solar” – Nr. 219 Colecția Izvor*). Se spune în Evangheliile: „Din sânul său vor țâșni izvoare de apă vie? Acesta este Vărsătorul, deja profetizat, dar într-o formă pe care nimeni din acele timpuri nu o putea pricepe.

Atâta vreme cât apa vie lipsește, poți spune orice, este doar teorie, iar teoria îi ofilește pe oameni. Tocmai asta se întâmplă în cultura actuală: oamenii se instruiesc, dar știința lor rămâne la suprafață, nu este vie. Ei bine, merită să nu știi nimic de prin cărți, dar să ai știința vieții, deoarece universul întreg se va revela doar aceluia care știe să trăiască, adică să vibreze la unison, în armonie cu toate

legile cosmice. De aceea învățătura Fraternității Albe Universale aduce un element cu totul nou. Oamenii ne arată știința lor, și eu mă înclin, sunt încântat, dar nu acesta este esențialul. Ceea ce mă interesează pe mine este să trăiesc în armonie cu legile cosmice.

De ani de zile, astrologii, esoteriștii vorbesc deja despre venirea erei Vărsătorului. În realitate, trebuie să mai așteptăm vreo două sute de ani până când punctul vernal să intre cu adevărat în constelația Vărsătorului, dar influența acestuia a început să se simtă, și este firesc. De exemplu, în luna martie este încă iarnă, și totuși în unele zile, datorită soarelui, a păsărilor, a florilor, se simte primăvara; prin efluvii, aură, miresme, ea ne spune că a sosit. Tot așa, în apropierea unei ere noi, o serie de semne premergătoare îi anunță venirea.

Vărsătorul este semn de aer. De aceea, de când a început să îi fie simțită influența, științele și tehnicile s-au orientat spre cucerirea aerului și a spațiului. În era Peștilor a fost explorat cu precădere domeniul apei: navigația. Cu Vărsătorul, intrăm în domeniul aerului: telecomunicațiile (telefonul, televiziunea), avioanele, rachetele...

Câte schimbări, cu toate că încă nu suntem în Vărsător! Și tocmai de aceea, un motiv de îngrijorare în ceea ce îl privește, este influența lui Saturn și a lui Uranus, al căror domiciliu este: Saturn care joacă renghiuri, blochează, paralizează, și Uranus care produce șocuri, accidente, explozii, tot ceea ce este brusc și violent. Orice fel de explozie stă sub semnul lui Uranus: exploziile fizice (bombele cu hidrogen, bombele atomice), precum și cele psihice (toate mișcările de eliberare). Iată de ce era Vărsătorului va aduce mari rupturi.

Cei care au mai multe planete în semnul Vărsătorului sunt mai bine pregătiți să capteze noile unde provenite de la această constelație. Ei sunt novatorii, inventatorii. Tot Vărsătorul este cauza descoperirilor din domeniul psihic și esoteric, în special a ideii de colectivitate, de fraternitate. Iată de ce va trebui ca întreaga omenire să se preocupe și să acționeze în spiritul fraternității și al universalității.

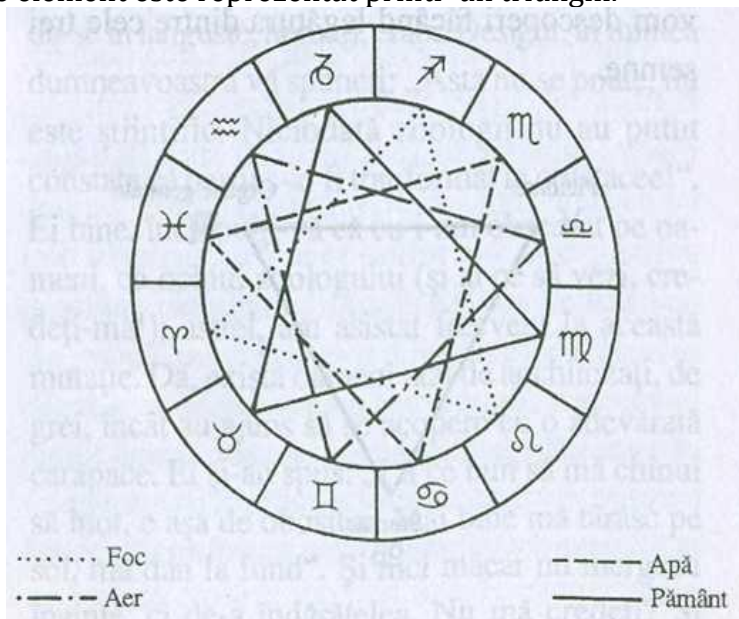
Era Peștilor a fost a creștinismului, ale cărui caracteristici corespund exact semnului respectiv, semn al abnegației și al sacrificiului. Înaintea ei, era Berbecului marcase religia lui Moise, iar înaintea ei, în era Taurului, fuseseră religiile egipteană, babiloniană... Odată cu Vărsătorul și cu semnul său complementar, Leul, se deschide

o eră nouă, aceea a adevăratei cunoașteri.

Totuși, nu trebuie să credem că venirea epocii Vărsătorului va însemna o transformare subită a întregii omeniri. Ceea ce se schimbă pentru toți sunt condițiile. Din Vărsător se vor revărsa forțe superioare, dar numai acei care se vor strădui să le absoarbă se vor transforma. Cerul ne va trimite unde, dar nu ne va impune înțelepciunea sa; Cerul se mulțumește să dea celui care s-a pregătit să primească. Intrăm în epoca Vărsătorului, dar dacă nu facem nimic pentru a beneficia de influențele sale, Vărsătorul va veni pentru alții, nu pentru noi.

VIII. Cap. 8 – Triunghiurile de apă și de foc

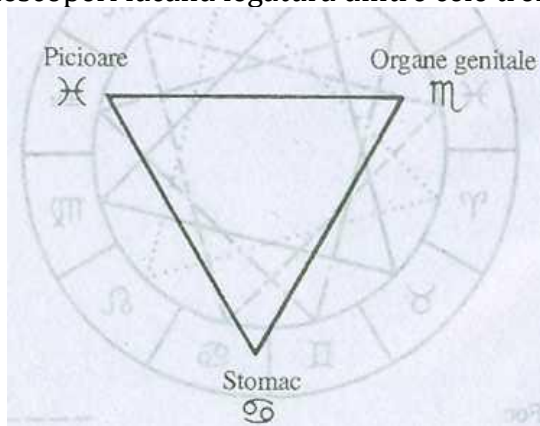
Cercul zodiacului este format din douăsprezece semne dispuse într-o anumită ordine, care are la bază cele patru elemente. Astfel, fiecare element este reprezentat printr-un triunghi.

Dacă respectăm ordinea elementelor (foc, pământ, aer și apă), în care semnele se succed pe zodiac, vedem că triunghiul focului este format din semnele Berbec, Leu, Săgetător; triunghiul pământului, din semnele Taur, Fecioară, Capricorn; triunghiul aerului, din Gemeni, Balanță, Vărsător; triunghiul apei, din semnele Rac, Scorpion, Pești.

Astăzi, ne vom opri, în special, asupra a două triunghiuri: al apei și al focului. Apa coboară, iar focul urcă. Triunghiul apei, cu vârful în jos, reprezintă materia, pe când triunghiul focului, cu vârful în sus, reprezintă spiritul.

Să începem studiul cu triunghiul apei, format, după cum știm, din semnele Pești, Rac, Scorpion; veți vedea câte lucruri interesante vom descoperi făcând legătura dintre cele trei semne.

Peștii trăiesc în apă, unde se deplasează cu o ușurință perfectă: se duc, vin și sunt tare fericiți. La fel și oamenii, trăind într-o întindere nelimitată, înoată precum peștii; slabi sau grași, frumoși sau urâți, viu colorați sau temi, îndemânateci sau stângaci, cei mari înghițindu-i adesea pe cei mici, ei se mișcă în oceanul vieții.

În corpul peștilor se găsește vezica înotătoare, care le servește la deplasarea acvatică pe verticală; datorită acestui organ, pot coborî în adâncuri sau pot urca spre suprafață. Numai că, iată, unele specimene, folosind incorect această vezică, au început să coboare tot mai mult, fără să mai fie în stare să și urce. Așa că, rămân fixați la sol și se acoperă cu o carapace groasă, prefăcându-se în languste, homari, crabi. Desigur, în mintea dumneavoastră vă spuneți: „Asta nu se poate, nu este științific. Niciodată zoologii nu au putut constata că peștii s-ar fi transformat în crustacee!”. Ei bine, închipuiți-vă că eu i-am observat pe oameni, cu ochiul zoologului (și ai ce să vezi, credeți-mă!); astfel, am asistat frecvent la această mutație. Da, există oameni atât de anchilozați, de grei, încât au ajuns să se acopere cu o adevărată carapace. Ei și-au spus: „La ce bun să mă chinui să înot, e așa de

obositor. Mai bine mă târăsc pe sol, mă dau la fund”. Și nici măcar nu mergeau înainte, ci de-a îndărătelea. Nu mă credeți? Și totuși, pe câți nu i-am văzut, mândri de solzii lor, făcând paradă în fața altora sau ținându-se după ei, ajungând la tot felul de comedii... sau de tragedii! apoi venea clipa în care, îngreunați, se înfundau cât mai jos, ascunzându-se sub câte o lespede, ca racii. Astfel de inși v-aș putea arăta și în jurul vostru, sunt o mulțime.

Pești-Rac: este o parte a triumghiului pe care îl studiem. Racul este un pește devenit crustaceu. Omul s-a lăsat antrenat de materie, în care s-a întărit, s-a înțepenit, a împietrit, ajungând, chiar, să regreseze. Procesul continuă, racul va deveni scorpion, rău, veninos; și acum vă pot explica în ce mod se produce transformarea, pe care am studiat-o științific.

Jupiter guvernează Peștii, iar Luna domină în Rac. Cât despre Scorpion, el este guvernat de Marte. Jupiterienii sunt înclinați spre lăcomie, iar dacă mănâncă mult, se îngrașă, devin tot mai pasivi, până când refuză să se mai miște. Ei doresc atât de mult să câștige bani numai pentru a se instala confortabil într-o casă mare, în care se încrustează; după aceea nu mai fac altceva decât să croiască planuri de a-și spori câștigul și să tremure de frică să nu-l piardă. Iată-i deveniți raci, care nu vor întârzia să se transforme în scorpioni.

Sub semnul Peștilor, care sunt în legătură cu picioarele, omul merge pentru a ajunge la lucru. Sub semnul Racului, el se lenevește, devine mâncăcios, ceea ce îi tulbură sistemul de evacuare, legat de Scorpion; reziduurile se adună în țesuturi, provocând putrezirea. În felul acesta, cu organismul invadat de otrăvuri, de toxine, el devine iritabil, coleric, vindicativ: iată-l sub influența lui Marte, care stăpânește în Scorpion.

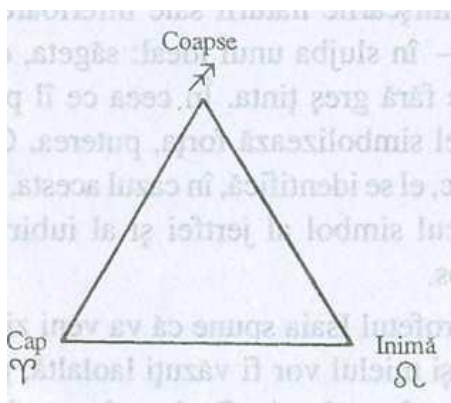
Da, sunteți uimiți, dar povestea este absolut adevărată: ea relatează procesul de involuție, de coborâre în materie. Omul care își pierde capacitatea de a înota în oceanul vieții este prins în capcanele materiei, unde, încet-încet, paralizează, se îmbolnăvește și moare. Să fie inevitabilă această desfășurare a lucrurilor? Nu, există mijloace de acțiune asupra-i. Când ne aflăm în acest triumghi al involuției, trei forțe ne pot ajuta și salva: iubirea, speranța și credința. Credința, care este capabilă să opereze cele mai dificile transformări, este legată de Pești,

semnul religiei și al misticismului. Speranța, care susține ființele, este legată de Rac, semnul belșugului și al fecundității. Iar iubirea este legată de Scorpion, semnul transformării forțelor sexuale; pentru că eu înțeleg prin iubire acea putere instinctivă, uriașă, pe care omul o poate sublima în iubire universală, gata să se sacrifice pentru toți ceilalți. Prin forța acestor trei virtuți: credința, speranța și iubirea, putem stăvili procesul de pietrificare, de coborâre în materie.

Când un om cade în apă, el trebuie să înoate. Dacă nu are încredere, dacă se teme, el se scufundă și se îneacă. Dacă are credință, face pluta, devine ușor, apa îl ține la suprafață. Același lucru se petrece și în viața noastră interioară. Toți suntem pești, înzestrați cu o vezică înotătoare. Dacă avem credință, vezica se umple cu aer și noi ne simțim ușori; credința ne susține, ne dă posibilitatea să înotăm în oceanul vieții. Cine înoată bine, nu are de ce să se teamă, nu va ajunge un rac. Cât timp credința sălășluiește în el, va rămâne un pește. Dar dacă într-o zi, cu spiritul întunecat de problemele materiale, este cuprins de îndoială, se va prefăce în rac. Cel ce se prăbușește în materie este deja un rac, și trebuie să reacționeze prin speranță. Acela care este pe cale să devină un scorpion trebuie să se elibereze prin iubire, iubirea care dăruiește, care îmbogățește, care strălucește.

Oare de ce casa a douăsprezecea, a Peștilor, ne pune la tot felul de încercări? Pentru ca necazurile, lipsurile să ne sporească credința. De ce Racul, casa a patra, ridică în fața noastră problemele materiale? Pentru a ne obliga să păstrăm în noi speranța. De ce casa a opta, a Scorpionului, reprezintă moartea? Pentru că moartea îl pândește pe cel care nu știe să iubească.

Și acum să studiem triumghiul focului. El cuprinde semnele Săgetător, Leu și Berbec. Berbecul, care guvernează capul, reprezintă gândirea, înțelepciunea; Leul, care guvernează asupra inimii, iubirea; iar Săgetătorul, care guvernează coapsele, reprezintă mișcarea, deci acțiunea, transpunerea în materie a gândurilor și a sentimentelor.

Dintr-un alt punct de vedere, Săgetătorul este interpretat ca simbolul omului care a reușit să aducă triumful rațiunii asupra forțelor întunecate ale instinctului. Această idee este exprimată și prin figura mitologică a Centaurului, care are trup de cal și bust de om. Ființa umană este formată din două naturi: inferioară și superioară; ea nu se poate dezbată de natura sa inferioară, dar trebuie să învețe să o stăpânească pentru a o pune la treabă. De altfel, priviți: chiar în reprezentarea Centaurului, sau a Săgetătorului, corpul calului este în mișcare, aleargă. Dar această nu este o cursă nemotivată, ci are un sens, este în serviciul unei acțiuni gândite, exprimată prin arcul din care Centaurul este gata să slobozească săgeata. Și știți și voi ce măiestrie îți trebuie ca să tragi cu arcul și să țintești bine. În felul acesta, Săgetătorul înfățișează omul care pune mișcările naturii sale inferioare – calul în galop - în slujba unui ideal: săgeta, care își va atinge fără greș ținta. În ceea ce îl privește pe Leu, el simbolizează forța, puterea. Cât despre Berbec, el se identifică, în cazul acesta, cu mielul, veșnicul simbol al jertfei și al iubirii. El este Hristos.

Profetul Isaia spune că va veni ziua în care lupul și mielul vor fi văzuți laolaltă, pe aceeași pășune. Lupul este Berbecul astrologilor, el situându-se și sub influența lui Marte, care guvernează acest semn, iar mielul, după cum v-am spus, este același simbol cu Berbecul. Isaia adaugă: „Iar leul ca și boul va mânca paie... și pulberea va fi hrana șarpelui”, în limbaj astrologic – Scorpionul (pe care tocmai l-am studiat la triumghiul apei); iar oamenii și copiii lor, mai spune prorocul, vor fi împreună cu ei. Deci, leul, mielul și omul vor trăi laolaltă, în pace. Unii

artiști au pictat tablouri ce înfățișează Vârsta de Aur, în care se vede un copil mergând între un leu și o oaie. Acești pictori cunoșteau Știința Inițiativă: ei au ilustrat triumful de foc, al evoluției. Leul, mielul și lupul (Berbecul), și copilul, adică omul (Săgetătorul), reprezintă noua învățătură, noua lume care va veni.

Cap. 9 – Piatra filosofală: Soarele, Luna și Mercur

În tratatele lor, alchimiștii ne învață că, pentru a obține piatra filosofală, simbolizată prin Mercur, discipolul trebuie să-și înceapă lucrarea în momentul în care soarele intră în constelația Berbecului, iar Luna, în constelația Taurului, deoarece Soarele este exaltat în Berbec, iar Luna, în Taur. Semnul următor, Gemenii, este domiciliul lui Mercur. Deci, Berbecul (Soarele), Taurul (Luna) și Gemenii (Mercur) sunt trei semne care se succed pentru a arăta că unirea Soarelui A cu Luna B dă un copil: Mercur C. De aceea, simbolul lui Mercur este format din discul solar și din cornul lunii, reunite prin semnul + care este al pământului, dar și al adunării, în aritmetică. Pentru alchimiști, acest simbol cuprinde și cele patru elemente: două elemente masculine și două elemente feminine. Luna B reprezintă apa, Soarele A focul, + este Pământul, iar Mercur însuși, aerul. Deci, Soarele și Luna dau naștere copilului, Mercur, piatra filosofală. Iar piatra filosofală pe care o caută alchimiștii este, în realitate, un simbol al transformării omului. Când afirmă că lucrează cu Soarele și cu Luna, alchimiștii subînțeleg cele două principii, masculin și feminin, ale voinței și imaginației; datorită acestei lucrări, ei izbutesc o transmutare a propriei materii, devenind, simbolic, precum Soarele și Luna, adică strălucitori (Soarele) și puri (Luna). Nu întâmplător Berbecul este domiciliul lui Marte, iar Taurul, domiciliul lui Venus; acționând cu soarele și cu Luna pentru a sublima forța sexuală (Venus) și forța activă, dinamică a voinței (Marte), alchimistul dobândește toate puterile spirituale simbolizate de Mercur, agentul magic.

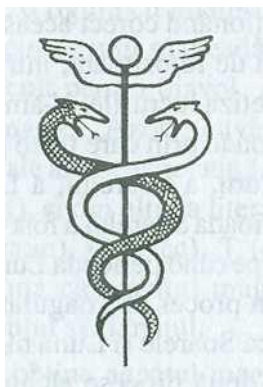
La Templieri, agentul magic era reprezentat prin Bafomet, o figură cu înfățișare monstruoasă, care i-a făcut pe unii să creadă că Templierii practica un cult pentru diavol. Alții au numit acest agent magic „Azot”, cuvânt format din primele litere ale alfabetelor latin (a), grec (Alfa) și ebraic (Alef), și din ultima literă a acestor trei alfabete: Z (latin), O (grec), T (ebraic). Acest cuvânt însemna că agentul magic era

alfa și omega, începutul și sfârșitul.

Pentru a obține agentul magic, alchimiștii și-au dat multă osteneală, de multe ori fără succes, pentru că nu știau că lucrarea cu soarele și cu luna nu trebuie făcută doar în plan fizic, ci și în plan spiritual, cu cele două principii ale voinței și ale imaginației, lucrare ce poate fi simbolizată prin expresia „a lua taurul de coame”. Pentru discipol, a lua taurul de coame înseamnă să înceapă o lucrare interioară de dominare a instinctelor. Din nefericire, în vremea noastră, oamenii nu mai iau taurul de coarne, ci îl lasă slobod, să calce totul în picioare. Veți vedea ce prăpăd va face taurul, mai ales la tineri!

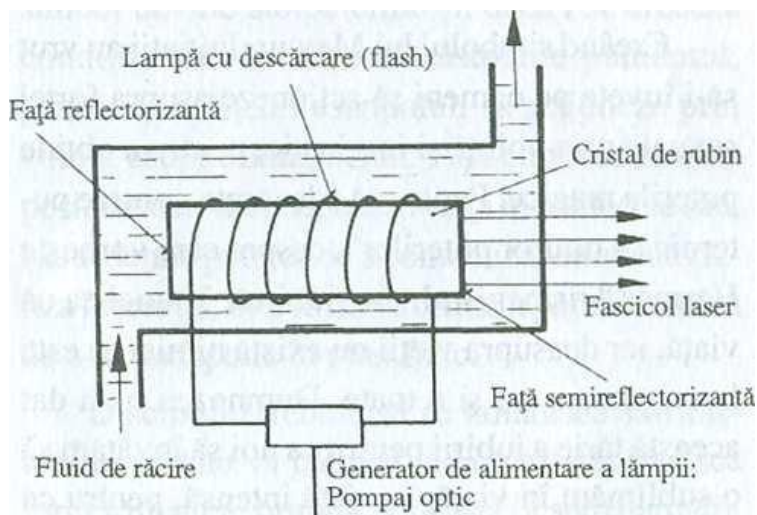
Luarea taurului de coame este acțiunea voinței asupra imaginației. Imaginația este întotdeauna legată de senzualitate. Toți cei cu imaginația excesivă au tendința de a fi leneși și senzuali: Luna și Venus sunt mereu mână în mână. Dar dacă, prin lumina sa, intervine Soarele, direcționând corect această forță, Luna devine extrem de folositoare, întrucât are puterea de a concretiza lucrurile. V-am vorbit despre diferitele perioade prin care trece pământul: perioada lui Saturn, a Soarelui, a Lunii, și v-am explicat că perioada Soarelui a fost una a dilatării, a expansiunii, pe când perioada Lunii a însemnat, dimpotrivă, un proces de coagulare, de concretizare. Pentru că Soarele și Luna mai sunt și simbolurile celor două procese alchimice, „solve” și „coagula”, a dizolva și a coagula.

Deci, în simbolul lui Mercur, Soarele este reprezentat printr-un cerc, iar Luna, printr-un segment de cerc, ca o coastă a Soarelui, ceea ce explică de ce se spune în Facere că Dumnezeu a făcut-o pe Eva dintr-o coastă a lui Adam. Iar pentru a arăta că această combinație, această inteligentă fuziune a celor două principii producea pe Mercur, Inițiații l-au înfățișat pe Mercur prin Soare, biruit de Lună, reuniți prin semnul +, care, după cum am văzut, simbolizează și Pământul. Simbolul acesta - a lui Mercur este o mărturie a științei lor profunde. Una dintre numeroasele sale variante este caduceul lui Hermes, constituit dintr-o baghetă înconjurată de doi șerpi, rămas până în zilele noastre simbolul medicilor și al farmaciștilor.

În prezent, simbolul caduceului apare în descoperirile științifice sub forma laserului. Ce este laserul? În forma sa cea mai simplă, este un cristal de rubin sintetic, de formă cilindrică, ale cărui extremități au, una o suprafață reflectorizantă, cealaltă, o suprafață semireflectorizantă. Acest cristal este înconjurat de un flash de lumină verde care activează atomii de crom conținuți de rubin (așa numitul pompaj optic). Când intensitatea pompajului flashului este suficientă, se produce prin extremitatea semireflectorizantă un fascicul luminos foarte intens.

Acest fascicul luminos nu este altul decât Mercur, născut din acțiunea celor două principii. Problema este să găsești laserul în tine însuși, ceea ce presupune o lucrare cu adevărat prodigioasă.

Principiul laserului cu rubin

De fapt, încă din antichitatea cea mai îndepărtată, Inițiații au realizat în viața lor psihică și spirituală toate descoperirile științei oficiale de astăzi: radioul, televiziunea, fisiunea atomului... Oamenii de știință nu sunt decât niște lucrători care trebuie să aplice în planul fizic legile lumii spirituale. Într-o zi, totul trebuie realizat în materie; iată de ce inventatorii sunt adesea vechi Inițiați, alchimiști, magi, cabaliști, care se întorc pentru a concretiza tot ce au aflat și au obținut cândva în plan spiritual. Dacă aceste fenomene nu ar exista deja în planul spiritual, nu ar fi nicio cale de a descoperi ceva în plan fizic. Pentru că tot ceea ce este jos este și sus; deci, tot ce este sus, în lumea spiritului, trebuie concretizat jos, în lumea materiei.

Creând simbolul lui Mercur, Inițiații au vrut să-i învețe pe oameni să acționeze asupra forței sexuale prin voință și imaginație, pentru a obține puterile magice. Pentru că adevărata „putere puternică a tuturor puterilor lor”, despre care vorbește Hermes Trismegistul, este iubirea. Numai ea dă viață, iar deasupra vieții nu există nimic, ea este la originea a tot și a toate. Dumnezeu ne-a dat această tărie a iubirii pentru ca noi să învățăm să o sublimăm în viață, în viață intensă, pentru ca să dobândim forțele miraculoase, atotputernicia.

Simbolul lui Mercur C este format din Soare A, Lună B și Pământ

+, dar dacă înlăturăm Luna, obținem simbolul lui Venus D, iubirea. Toate aceste aspecte conținute în semnul lui Mercur se regăsesc în atribuțiile zeului Hermes, a cărui baghetă magică, al cărui caduceu, simboliza puterile pe care le avea în toate domeniile.

În semnul lui Mercur, Luna, care reprezintă imaginația, este ca un recipient plin cu apă; într-adevăr, Luna, principiu feminin, este legată de apă. Dedesubt se află Soarele, focul, care încălzește imaginația, canalizând-o într-o anume direcție. Și mai jos încă, este Pământul, simbolul înfăptuirii în plan material.

Cine reușește să descifreze pe deplin acest simbol devine atotputernic și, dacă i se creează condiții, este în stare să răstoarne pământul, pentru că a înțeles esențialul; să acționeze prin voință asupra imaginației. Așa cum femeia are posibilitatea să condenseze viața în pânțelele său, Luna deține puterea de a concretiza, de a materializa lucrurile, de a le transforma în pământ, adică de a le transpune în plan fizic.

Discipolul trebuie să se hotărască să-l răstoarne pe taur la pământ, adică să stăpânească forța sălbatică, brutală, violentă, a senzualității, pentru a-și extrage din ea puterile. A pune taurul la pământ nu înseamnă să-l ucizi, pentru că atunci nu i-ai mai lua puterile. Trebuie să prinzi taurul de coame, adică să începi s-o stăpânești pe Lună, imaginația, care este inseparabilă de senzualitate; evident, nu intră în discuție cei care au luat deja taurul de coarne, cum sunt marii creatori: savanții, filosofii, artiștii, Inițiații, și care dau o altă direcție imaginației lor. Toți aceia care nu au reușit să ia taurul de coarne, lasă să galopeze peste tot imaginația lor care devine atunci ca o prostituată. Trebuie să te străduiești să-i dai imaginației o treabă anume pentru ca ea să producă încontinuu cele mai frumoase creații, cele mai luminoase, cele mai nobile. Un discipol nu trebuie să-și lase „femeia”, imaginația, să plece la plimbare și să se culce cu oricine, ca să nu zămislească tot felul de monștri și de pocitanii; discipolul își păstrează femeia pentru el.

Rețineți din aceste câteva cuvinte că trebuie să învățați să lucrați cu Luna, cu imaginația, dar menținând-o în puritate (de altminteri, Luna, sub adevăratul ei aspect spiritual, este legată de puritatea imaginației), cu lumina, cu focul Soarelui, cu iubirea

dezinteresată a lui Venus, și, în sfârșit, cu dreptatea crucii, Pământul, pentru a obține rodul perfect. Mercur este simbolul ființei perfecte, în care circulația celor două curenți se face atât de echilibrat, atât de armonios, încât ea plutește în pace, devine un centru luminos, capabil să poarte creaturile spre bine.

Dacă Luna nu este stimulată de Marte și de Soare, ea îi împinge pe oameni spre trândăvie, spre căutarea mașinilor, a aparatelor care să îi scutească de eforturi. Or, simbolul lui Mercur ne învață că activitatea, eforturile sunt absolut indispensabile. Aparatele și mașinile nu sunt rele în sine, dar numai cu condiția ca ele să-l elibereze pe om de preocupările materiale, pentru a-i permite o activitate nouă, spirituală, o lucrare uriașă prin voință și imaginație, în scopul creării de opere divine. Din nefericire, nu în acest scop lucrează astăzi oamenii: ei vor să înlăture Soarele și pe Marte, adică activitatea, efortul, care sunt esențiale, și să rămână doar cu Luna și cu Venus. Ei nu știu că aceasta este cea mai bună cale spre degenerare.

Luna este accesibilă oricărei influențe, ea nu alege; oricine, orice se poate manifesta prin ea; este ca apa care ia forma vasului în care o torni. Apa, Luna, imaginația, sunt cam același lucru. Dacă Soarele nu se ocupă de Lună, de imaginație, ea poate reflecta și iadul. Iată de ce Inițiații veghează pentru ca Luna, adică imaginația lor, „femeia”, să nu o ia razna, ci datorită Soarelui să primească o componentă de lumină și de veșnicie. Atunci da, Luna devine o femeie minunată, adorabilă, și alte legi, divine, intervin pentru a transpune în plan material ceea ce se naște în imaginație. Iată ce simbolizează crucea situată la baza semnului lui Mercur. Crucea este piatra unghiulară, expresia Pământului (*A se vedea, cu privire la simbolistica crucii, Cap. 6 din Vol. 218 „Limbaajul figurilor geometrice”, Colecția Izvor*). Pentru alchimiști, crucea, piatra unghiulară, însemna pământul virgin pe care puteau începe construirea edificiului.

Apartinând Inițiaților, lucrul cu Soarele și cu Luna, cu voința și cu imaginația, rămâne veșnic valabil, deoarece voința, ca expresie a gândirii, și imaginația sunt cele două principii fundamentale din om. De aceea, în cărțile de alchimie, regăsim frecvent această imagine: Soarele și Luna, regele și regina... Numai asta, sub toate formele: Soarele și Luna, bărbatul și femeia, care dau naștere unui prunc regal,

piatra filosofală, elixirul vieții veșnice, panaceul universal, bagheta fermecată, caduceul lui Hermes...

Misiunea omului este să realizeze Cerul pe pământ, să fie asemenea Tatălui său Ceres, Creatorul. Dar pentru a înfăptui splendoarea acestei îndepărtate misiuni, el este obligat să cunoască factorii indispensabili unei asemenea lucrări: cele două principii activ și pasiv, emițător și receptor, masculin și feminin, Soarele și Luna, voința și imaginația, pentru a-i inocula Lunii tot ce are Soarele mai nobil și mai luminos, pentru că numai astfel ea va putea să reflecte și să propage calitățile Soarelui.

În fiecare zi, discipolul trebuie să-și stabilească proiectele cele mai nobile, cele mai mărețe pentru a le putea realiza pe pământ. Deci, mai întâi el lucrează cu imaginația; apoi, cu inima și cu voința, face astfel încât închipuirea să devină realitate. El nu se mulțumește doar să viseze, să plutească, mândru de ideile frumoase pe care le are în cap, deoarece asta nu-i destul; el trebuie să-și concretizeze ideile în plan fizic, pentru a arăta lumii întregi că tot ce a creat sus a coborât și a prins rădăcini în pământ.

Fie că spiritul nostru lucrează asupra sufletului, sau voința asupra imaginației, fie că Soarele fertilizează Luna sau că bărbatul fecundează femeia, rezultatul va fi întotdeauna crearea unui copil. Și ce este un copil? Când puneți focul (Soarele) sub o oală plină cu apă (Luna), apa se transformă în abur, iar acest abur are o putere fantastică. Atotputernicia tuturor forțelor stă în acest abur, în această apă încălzită, dilatată. Deci, din lucrarea voinței asupra imaginației, a spiritului asupra sufletului, a Soarelui asupra Lunii, a bărbatului asupra femeii, se naște o forță care este copilul, Mercur, cel care are posibilitatea să obțină realizări formidabile. Separat, Soarele și Luna nu pot face mare lucru. Despărțiți unul de altul, sunt pârjoliți de foc și inundați de apă; laolaltă, însă, produc o forță capabilă să realizeze orice: piatra filosofală care are puterea să prefacă toate metalele în aur. Despre această forță se spune în Tabla de Smarald: „Soarele este tatăl său, mamă îi este Luna, vântul l-a purtat în pântec (pânțelele Lunii), iar pământul îi este doică” Pământul, adică crucea, piatra unghiulară...

Discipolul trebuie să se gândească la lucrarea pe care trebuie să

o facă prin voință asupra spiritului, iar această lucrare îi privește pe toți, bărbați și femei. Discipolul trebuie să-și fertilizeze propria femeie în plan spiritual, să aibă copii, mii de copii angelici, care pleacă să lucreze în spațiu, așa cum el le-o cere. Știți cum se termină basmele: „Și au trăit fericiți, și au avut o mulțime de copii...” „Dar a avea copii nu vizează doar planul fizic. Ce este un Inițiat? Este un tată de familie, care are mulți copii care se țin după el, îl trag de poate, îl scotocesc în buzunare, dar acești copii îl iubesc atât de mult, încât nu-l stânjenesc niciodată. Când are nevoie, își cheamă copiii și le spune: „Tu, du-te să-i duci daruri lui cutare sau lui cutare... Tu, mergi să-l tragi nițel de urechi pe cutare...” și ei se duc. Aceștia sunt copiii, carne din carnea lui, sânge din sângele lui... În vreme ce, omul obișnuit este un singuratic fără copii; el este trist și nefericit, pentru că trebuie să facă totul singur, nimeni nu-i dă o mână de ajutor. Iată un domeniu necunoscut de unii, dar cunoscut și trăit de alții; înainte de a coborî pe pământ, omul a lucrat deja asupra corpului său fizic, corp care nu este nimic altceva decât caduceul lui Hermes, cu acei curenți care coboară din emisferele creierului, pentru a se încrucișa la nivelul organelor. Ființa umană este produsul acțiunii voinței și a imaginației, a spiritului și a sufletului materializate în plan fizic. În calitate de caduceu al lui Hermes, ea poate crea în cele trei lumi. Pentru moment, nu creează decât în plan fizic, dar trebuie să învețe să creeze și în celelalte lumi.

Caduceul lui Hermes este puterea aprigă a tuturor puterilor, viața la gradul său superior de manifestare. Deci, când omul ajunge să dezvolte în el puterile caduceului lui Hermes, viața circulă și se răspândește în toate creaturile, până la stele. Acest nivel superior al vieții este adevărata forță, viața care izbucnește și care înseamnă mai mult decât vitalitatea, acea vitalitate care este tocmai „taurul” ce trebuie luat de coarne... Toți oamenii au viață, firește, dar la mulți ea se manifestă ca vitalitate, ca forță care pustiește. Vitalitatea aceasta trebuie dirijată, sporită, spiritualizată, pentru a fi transformată în viață divină.

Pentru aceasta, trebuie să vă doriți zi și noapte să vă spiritualizați viața ca să o puteți da, pentru ca ea să meargă oriunde în univers să însuflețească și să lumineze creaturile. Aceasta este ideea conținută în înfățișarea pe care i-au dat-o anticii lui Hermes, cu aripi la

picioare.

Viața sublimă, iată ce este caduceul lui Hermes. Când radiati o asemenea viață, aveți puteri formidabile. Dacă viața voastră ajunge doar la câțiva centimetri dincolo de trup, înseamnă că sunteți slabi, că nu puteți acționa. Dar dacă razele voastre străbat kilometri în jurul vostru, puteți acționa asupra fapturilor. Deci, cu cât ceea ce emană din voi este mai intens și se răspândește mai departe, cu atât aveți puteri mai mari.

Trebuie să înțelegeți importanța acestei lucrări. Lăsați la o parte sumedenia de preocupări inutile, care nu vă aduc nimic altceva decât suferință, și lucrați asupra voastră, până când apriga putere a tuturor puterilor se va exprima prin voi.

Cap. 10 – Cele 12 triburi ale lui Israel și cele 12 munci ale lui Hercule în legătură cu zodiacul

Cele douăsprezece semne ale zodiacului au inspirat multe dintre povestirile simbolice ale mitologiilor și religiilor. Printre cele mai cunoscute se află istoria celor doisprezece fii ai lui Iacob, care au întemeiat cele douăsprezece triburi ale lui Israel, și cele douăsprezece munci ale lui Hercule. Desigur, pentru a vedea corespondența dintre aceste povestiri și zodiac, trebuie să ai știința simbolurilor; atunci, totul devine limpede, evident.

Vom începe cu citirea capitolului 49 din Facere:

„Apoi a chemat Iacov pe fiii săi și le-a zis: „Adunați-vă, ca să vă spun ce are să fie cu voi în zilele cele de apoi.

Adunați-vă și ascultați-mă, fiii lui Iacov, ascultați pe Israel, ascultați pe tatăl vostru!

Ruben, întâi-născutul meu, tăria mea și începătura puterii mele, culmea vredniciei și culmea destoiniciei;

Tu ai clocotit ca apa și nu vei avea înțâietatea, pentru că te-ai suit în patul tatălui tău și mi-ai pângărit așternutul pe care te-ai suit.

Frații Simeon și Levi... Unelte ale cruzimii sunt săbiile lor.

În sfatul lor să nu intre sufletul meu și în adunarea lor să nu fie părtaşă slava mea, căci ei, în mânia lor, au ucis oameni și, la supărarea lor au ologit tauri!

Blestemată să fie mânia lor, căci ea a fost silnică, și aprinderea lor, căci a fost crudă; îi voi împărți pe ei în Iacov și îi voi risipi în Israel.

Iudo, pe tine te vor lăuda frații tăi. Măinile tale să fie în ceafa vrăjmașilor tăi. Închina-se-vor ție feciorii tatălui tău.

Pui de leu ești, Iudo, fiul meu!... De la jaf te-ai întors... El a îndoit genunchii și s-a culcat ca un leu, ca o leoaică... Cine-l va deștepta?

Nu va lipsi sceptru din Iuda, nici toiag de cârmuitor din coapsele sale, până ce va veni împăciuitorul, Căruia se vor supune popoarele.

Acela își va lega de viță asinul Său, de coardă mânzul asinei Sale. Spăla-va în vin haina Sa și în sânge de strugure veșmântul Său!

Ochii Lui vor scânteia ca vinul și dinții Săi vor fi albi ca laptele.

Zabulon va locui lângă mare, va da liman corăbiilor și marginea hotarului lui va fi până la Sidon.

Isahar este ca asinul voinic, care odihnește între staule.

Văzând că odihna e bună și ținutul său gras, își pleacă umerii sub povară și se face bărbat plătitor de bir.

Dan va judeca pe poporul său, cape una din semințiile lui Israel.

Dan va fi șarpe la drum, viperă la potecă, înveninând piciorul calului, ca să cadă călărețul.

În ajutorul Tău nădăduiesc, o, Doamne!

Gad, strâmtorat va fi de cete înarmate, dar le va strâmtora și el pas cu pas.

Din Așez va veni pâinea cea grasă și regilor le va da mâncăruri alese.

Neftali, cerboaică slobodă: el rostește graiuri minunate.

Iosif, ramură de pom roditor lângă izvor, ramurile lui se revarsă peste ziduri.

Îl vor amăra și îl vor dușmăni; înspre el arunca-vor săgeți și îl vor sili la luptă.

Dar arcul lui va rămâne tare și mușchii brațului lui întăriți, mulțumită Dumnezeului celui puternic al lui Iacov, Cel ce este păstorul și tăria lui Israel.

De la Dumnezeuul tatălui tău-El te va ajuta; și de la cel Atotputernic-El te va binecuvânta; de la El să vină binecuvântările, de sus din ceruri, și binecuvântările adâncului de jos, binecuvântările sânilor și ale pântecelui.

Binecuvântările tatălui tău întrec binecuvântările munților celor din veac și frumusețea dealurilor celor veșnice. Aceste binecuvântări

să fie pe capul lui Iosif, pe creștetul celui mai ales între frații lui.

Veniamin, lup răpitor, dimineața va mânca vânat și pradă va împărți seara.

Iată toate cele douăsprezece seminții ale lui Israel și iată ce le-a spus tatăl lor, când le-a binecuvântat și a dat fiecăreia binecuvântarea cuvenită?

Citind acest capitol al Facerii, constatați că Iacov s-a adresat într-un mod foarte diferit fiecăruia dintre fiii săi. Aprofundând cuvintele pe care le-a rostit pentru fiecare, profețiile și binecuvântările, constatăm cu uimire cât de mult corespund cei doisprezece fii ai lui Iacov celor douăsprezece semne ale zodiacului. Este tocmai ce ne propunem să studiem.

Ruben este desemnat de Iacov ca „superior în demnitate și în putere”. El este nestăvilit ca apele, dar el nu va avea supremația, deoarece a pângărit așternutul tatălui său, în care s-a urcat. Poate vă gândiți că această descriere a lui Ruben, fiul cel mare, corespunde Berbecului, care, după astrologii moderni, este primul semn al zodiacului, și care este caracterizat și prin impulsivitate. Nu, Berbecul nu se aseamănă cu apele, și tocmai această comparație arată că este vorba despre Vărsător, al cărui simbol **k** are forma valurilor. Pe de altă parte, acest semn este dominat de Saturn, și, mai ales de Uranus, care reprezintă cutezanța, nevoia de a se împotrivi conveniențelor, de a răsturna normele stabilite, ceea ce explică faptul de a se fi urcat în așternutul tatălui său. Însă, în aspectul său superior, Uranus aduce înnoirile în viața colectivă, universală.

Al doilea și al treilea fiu, *Simion* și *Levi*, sunt numiți împreună. Despre ei, Iacov spune: „În sfatul lor să nu intre sufletul meu, căci ei, în mânia lor, au ucis oameni... Îi voi împărți pe ei în Iacov și îi voi risipi în Israel” Cuvintele acestea rostite de Iacov sunt aproape blesteme. Simion și Levi au ucis oameni, sub pretext că răzbună onoarea surorii lor, Dina. Într-adevăr, Sichem, prințul țării, o răpise pe Dina, fiica lui Iacov, dar, după aceea, o ceruse de soție de la tatăl ei, iar Iacov acceptase. Numai că, Simion și Levi, sub pretext că răzbună ultragiul adus surorii lor, i-au ucis, prin vicleșug, pe Sichem, pe tatăl său, Hemor, și pe toți bărbații orașului, luându-le, apoi, toate turmele și averile. Iacov a fost foarte supărat de această crimă. Cei doi frați, atât de iuți în

șiretlic, crimă și furt, sunt Gemenii e, reprezentați în mitologia greacă prin Castor și Polux, a căror legendă povestește, de altfel, că au eliberat-o pe sora lor, Elena, răpită de Tezeu. Constelația Gemenilor este legată de plămâni, de brațe și de mâini, și este dominată de Mercur, zeul cu un spirit prompt și ingenios, oricând gata să acționeze, chiar necinstit și fără scrupule.

Despre al patrulea fiu al său, *Iuda*, Iacov spune că este asemenea unui leu tânăr, iar descrierea pe care i-o face („Mâinile tale să fie în ceafa vrăjmașilor tăi... De la jaf te-ai întors, fiul meu”), precum și imaginile sceptrului și ale toiagului de cârmuitor corespund exact semnului Leului e, care este acela al autorității, al expansiunii, al regalității: „Închina-se-vor ție feciorii tatălui tău” Iuda va rămâne suveran până la venirea lui Schilo, căruia popoarele i se vor supune. Schilo este unul dintre numele lui Mesia.

Tot ce se spune despre *Zabulon*, al cincilea fiu al lui Iacov, este legat de mare: „Zabulon va locui lângă mare, va da liman corăbiilor și marginea hotarului lui va fi până la Sidon” (care este un port pe țărmul fenician, actualul Liban). Zabulon corespunde semnului Racului d care este un semn de apă. Racul este reprezentat prin crab, care trăiește în apropierea țărmurilor. Acest semn guvernează stomacul; deci, el extrage din hrană tot ce este necesar pentru menținerea vieții.

Despre al șaselea fiu, *Isahar*, Iacov spune că este ca un asin voinic, care odihnește între staule. Vă veți gândi, desigur, că nu există niciun asin în zodiac. Da, numai că nu trebuie să luăm întotdeauna textele biblice în sensul lor literal. Însușirile care îi sunt atribuite aici lui Isahar sunt și cele ale bouului sau ale taurului: rezistența, răbdarea, tenacitatea, dragostea de muncă, chiar de muncă grea. Isahar reprezintă, deci, zodia Taurului b care este semn de pământ, în legătură cu deplinătatea forțelor primăverii (21 aprilie – 21 mai), cu înflorirea pajiștilor, a câmpului, a livezilor, a pământului mănăs, ceea ce este cuprins în vorbele lui Iacov: „Văzând că odihna e bună și ținutul său, gras... „Taurul este dominat de Venus, dar sub aspectul său primitiv, instinctiv, prolific.

Despre al șaptelea fiu, *Dan*, Iacov spune că își va judeca poporul, dar și că va fi precum șarpele la drum. Iată două trăsături aproape opuse, pentru că un judecător este socotit, în general, un om drept,

echitabil, iar comparația cu o viperă este surprinzătoare. Dar aceste trăsături contradictorii se regăsesc în Balanță **g**. Balanța, cu cele două talere, este un simbol al echilibrului, al dreptei judecăți, al justiției, al împăcării; influența ei dă magistrați, oameni ai legii, precum și artiști; pictori, sculptori, muzicieni etc... În Balanță domină Venus, dar este exaltat și Saturn, care, dacă este rău aspectat, rupe echilibrul, semnul basculează spre Scorpion, care este zodia următoare, și atunci se manifestă șarpele.

Gad, spune Iacov, va fi atacat de bande înarmate, dar și el le va asalta, la rândul său, și le va urmări. Gad reprezintă semnul Scorpionului **h** care este a opta casă astrologică; el este dominat de Marte, planeta violenței, a războiului, precum și de Uranus și Pluton. Scorpionul este cel mai misterios semn al zodiacului, el reprezintă partea subterană a vieții, subconștientul, forța sexuală, fermentarea, putrefacția, moartea, tot ce se uneltește în secret: revolte, răsturnări, comploturi, spionaj. Dar, pentru cei care fac o lucrare spirituală de sublimare și de utilizare a forțelor instinctuale în scopul binelui, Scorpionul devine Vulturul cu ochi ageri, în zbor spre Soare. Scorpionul este semnul marilor puteri magnetice și magice. Și, printre cele patru Animale sfinte care, după cum știți, sunt figurate de cele patru Evanghelii, sfântul Ioan reprezintă Vulturul, Scorpionul divinizat.

Despre cel de al nouălea fiu al său, Așez, Iacov spune că produce o hrană excelentă și oferă mâncăruri alese regilor. Așez corespunde semnului Fecioarei **f** care este înfățișată ca o tânără femeie ce poartă spice de grâu. Fecioara reprezintă a șasea casă astrologică; este casa sănătății, a igienei, a hranei.

Neftali, al zecelea fiu, este comparat cu o cerboaică în libertate, și el rostește cuvinte frumoase. Ca și pentru asin, despre care am vorbit mai devreme, referitor la Isahar, nu trebuie să luăm nici termenul de „cerboaică” în sens literal. Cerboaică avântată ne face să ne gândim la capră, iar Neftali corespunde semnului Capricornului **j**. Saturn care guvernează în Capricorn este ordonat, metodic, chibzuit, el antrenează spiritul către culmile înalte unde dobândește autoritate, dominare prin muncă, perseverență și tenacitate. Soarele traversează semnul Capricornului între 21 decembrie și 21 ianuarie; prin urmare, el intră în Capricorn la vremea Crăciunului, iar frumoasele cuvinte pe

care le rostește sunt cele ale păstorilor, ale preoților și ale părinților în zilele de sărbătoare, dar, mai ales, sunt cele pe care îngerul le spune păstorilor: „Nu vă temeți. Căci, iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul. Că vi s-a născut azi Mântuitor, Care este Hristos Domnul, în cetatea lui David. Și acesta va fi semnul: Veți găsi un prunc înfășat, culcat în iesle... Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie” în această perioadă sunt cele mai lungi nopți și cele mai scurte zile, totuși Capricornul poartă speranța de înnoire și de primăvară.

Lui *Iosif*, Iacov i se adresează îndelung, dar nu ne vom opri decât asupra a două idei principale, care sunt definitorii pentru binecuvântările rostite pentru fiul său. Mai întâi este ideea de elevare, de înalt: „Iosif, ramură de pom roditor... ramurile lui se revarsă peste ziduri... Binecuvântările tatălui tău întrec binecuvântările munților celor din veac și frumusețea dealurilor celor veșnice. Aceste binecuvântări să fie pe capul lui Iosif, pe creștetul celui mai ales dintre frații săi”. De asemenea, este și imaginea arcului cu săgeți: „Îl vor amări și îl vor dușmăni; arunca-vor săgeți și îl vor sili la luptă. Dar arcul lui va rămâne tare”. Iosif corespunde semnului Săgetătorului care reprezintă un bărbat purtând arc și săgeți. Săgetătorul este a noua casă astrologică, aceea care corespunde înălțării spirituale simbolizate prin Centaur, creatură pe jumătate om, pe jumătate cal, care galopează trăgând cu arcul. Centaurul simbolizează efortul pe care trebuie să-l facem pentru a ne elibera natura superioară (omul), de natura animalică, inferioară (calul), pentru a ne avânta spre regiunile celeste, avânt indicat de săgeată. Săgetătorul este semnul marilor lupte spirituale, care fac din om un Inițiat. Iată de ce se spune că Iosif a fost urmărit, dar arcul său a rămas ferm, iar mâinile sale au fost întărite de Dumnezeul lui Iacov.

Săgetătorul este dominat de Jupiter, ale cărui calități de justețe, noblețe și generozitate îi accentuează caracterul spiritual. Cunoașteți povestea lui Iosif. Frații săi, care îl invidiau grozav pentru că era preferatul tatălui lor și pentru că îl simțeau superior, l-au vândut ca sclav. Dus în Egipt, Iosif, prin calitățile sale își atrage stima și încrederea Faraonului, care îl face guvernatorul țării... Dar, mai întâi, Iosif trece prin tot felul de peripeții. Cea mai cunoscută este cea pe care

a avut-o cu soția primului său stăpân, Putifar, care se îndrăgostește de el; cum nu voia să îi cedeze, aceasta îl acuză în fața soțului ei că a vrut să o violeze, iar Iosif este aruncat în temniță... Peste mulți ani, când Iosif, devenit puternic, își regăsește frații, nu numai că îi iartă, dar le arată și o mare generozitate. Capacitatea de a ierta, mărinimia, ca și ușurința de a reuși, sunt calități ale lui Jupiter. Cei născuți sub influența lui Jupiter, mai ales când acesta este în prima casă, sunt întotdeauna primii printre frații și surorile lor, cei mai îndrăgiți de părinții lor, și foarte adesea beneficiază de mari avantaje în societate.

Am văzut că Săgetătorul este al treilea semn al triumphiului de foc alcătuit de semnele Berbec, Leu, Săgetător. Berbecului îi corespunde capul (gândirea), Leului îi corespunde inima (sentimentul), iar Săgetătorului îi corespund coapsele, adică punerea în practică, realizare gândului și a sentimentului. Săgetătorul execută: el realizează înțelepciunea minții și iubirea inimii.

Veniamin este prezentat ca un lup; iar lupul corespunde, aici, constelației Berbecului. Aparent, între berbec și lup este o contradicție; așa este, dar numai în aparență. Berbecul este dominat de Marte, și acest prim semn al triumphiului de foc pe care l-am studiat, dacă nu este ținut în frâu, se manifestă prin agresivitate, violență, distrugere. Dar, dacă este sublimat, focul violenței poate deveni focul sacrificiului: Berbecul nu mai este lupul prădalnic, ci Mielul sacrificat la începutul lumii și care îl reprezintă pe Hristos. De altminteri, însuși Iacov exprimă această idee când spune: „Dimineața va mânca vânat și pradă va împărți seara”. Desigur, aceste cuvinte pot fi luate literalmente: dimineața războinicul își distruge dușmanii, iar seara își împarte prada adusă din luptă. Dar dimineața și seara înseamnă începutul și sfârșitul unei zile, iar o zi poate fi o întreagă perioadă de evoluție, asemeni celor șapte zile ale Facerii. Cuvintele lui Iacov, înțelese astfel, înseamnă că pe parcursul evoluției, constelația Berbecului va deveni constelația iubirii, a sacrificiului, a Mielului care nu numai că nu distruge oamenii ci își dă viața pentru ei.

Ați remarcat, fără îndoială, că, dacă zodia Gemenilor este reprezentată de Simeon și Levi, cei doisprezece fii ai lui Iacov nu pot simboliza decât cele unsprezece semne ale zodiacului și că nu am studiat încă semnul Peștilor. Pentru a găsi Peștii, vom citi din Facere

capitolul precedent (cap. 48, versetele 8 – 20), în care Iacov îl binecuvântează pe fiii lui Iosif: Efraim și Manase.

„Văzând apoi pe fiii lui Iosif, Israel (*Alt nume al lui Iacob*) a zis: „Cine sunt aceștia?” Răspuns-a Iosif tatălui său: „Aceștia sunt fiii mei, pe care mi i-a dat Dumnezeu aici!”. Iar Iacov a zis: „Apropie-i de mine ca să-i binecuvântezi!”

Israel și-a întins mâna sa cea dreaptă și a pus-o pe capul lui Efraim, deși acesta era mai mic, iar stânga și-a pus-o pe capul lui Manase. Înadins și-a încrucișat mâinile, deși Manase era întâiul născut. Și i-a binecuvântat zicând „Dumnezeul, înaintea Căruia au umblat părinții mei: Avraam și Isaac, Dumnezeu, Cel ce m-a călăuzit de când sunt și până în ziua aceasta; îngerul ce m-a izbăvit pe mine de tot răul să binecuvânteze pruncii aceștia, să poarte ei numele meu și numele părinților mei: Avraam și Isaac, și să crească din ei mulțime mare pe pământ!”

Și Iosif, văzând că tatăl său și-a pus mâna sa cea dreaptă pe capul lui Efraim, i-a părut rău și, luând mâna tatălui său ca să o mute de pe capul lui Efraim pe capul lui Manase, a zis către tatăl său: „Nu așa, tată, că cestălalt este întâiul născut. Pune dar pe capul lui mâna ta cea dreaptă!” Tatăl său însă n-a voit, ci a zis: „Știu, fiul meu, știu! Și din el va ieși un popor, și el va fi mare; dar fratele lui cel mic va fi mai mare decât el și din sămânța lui vor ieși popoare nenumărate”. Și i-a binecuvântat pe ei în ziua aceea, zicând: „Cu voi se va binecuvânta în Israel și se va zice: Dumnezeu să te facă așa ca pe Efraim și ca pe Manase!” Și așa a pus mâna pe Efraim înaintea lui Manase.

Acest text ne dă posibilitatea să vedem că Iacov i-a binecuvântat pe fiii lui Iosif întocmai cum și-a binecuvântat propriii fii. Efraim și Manase corespund semnului Peștilor. Binecuvântarea lui Iacov: „Să crească din ei mulțime mare pe pământ” și, mai departe, „Și din el va ieși un popor, și el va fi mare; dar fratele său cel mic va fi mai mare decât el și din sămânța lui vor ieși popoare nenumărate”, insistă asupra aspectului fecundității semnului Peștilor, în care domnește Jupiter, iar Venus este în exaltare. Constelația Peștilor simbolizează oceanul cosmic din care s-au zămislit lumile. Creația începe sub constelația Peștilor: viața iese din mare și traversează succesiv toate celelalte zodii, pentru a reveni la Pești. Pentru tot ce există se produce

această întoarcere la Pești, întoarcerea la haos, din care vor ieși, de fiecare dată, lumi noi.

Deoarece Săgetătorul (Iosif) și Peștii (Efraim și Manase) sunt dominați de Jupiter, cei doi fii urmează aceeași linie ca și tatăl lor. Însă, tatăl și fiii sunt influențați diferit de Jupiter. Săgetătorul manifestă îndeosebi ambiția, autoritatea, dominarea lui Jupiter, în vreme ce Peștii manifestă bunătatea, blândețea acestuia, care pot ajunge la abnegație, renunțare, sacrificiu.

Zodiacul le-a inspirat aproape tuturor popoarelor mituri și legende care înfățișează caracteristicile proprii fiecăruia dintre cele douăsprezece semne. În mitologia greacă găsim cele douăsprezece munci ale lui Hercule.

Cunoașteți povestea lui Hercule (în greacă, Heracle). El era fiul lui Zeus și al Alcmenei, pe care Zeus o sedusese luând înfățișarea soțului ei, generalul teban Amfitrion. La nașterea lui Heracle, Hera, soția lui Zeus, mâniașă din cauza infidelităților acestuia, a vrut să ucidă copilul, trimițând doi șerpi care să-l sugrume în leagăn; numai că șerpii au fost cei sugrumați de copil! Devenind adolescent, Heracle a primit o educație aleasă, și făcuse deja o sumedenie de isprăvi când s-a căsătorit cu fiica regelui din Teba, Megara, cu care a avut mai mulți copii. Dar, într-o zi, cuprins brusc de nebunie, și-a ucis soția și copiii. Copleșit de remușcări, s-a dus la Delfi, pentru a întreba oracolul lui Apolo ce trebuie să facă pentru a-și ispăși crima. Apolo i-a poruncit ca timp de doisprezece ani să-l slujească pe regele Euristeu; acesta l-a supus la încercările care, mai târziu, se vor numi cele douăsprezece munci ale lui Hercule.

Rând pe rând, Hercule:

1 – a sugrumat leul din Nemea.

2 – a ucis hidra din Lema.

3 – a prins mistrețul din Erimant.

4 – a învins-o la fugă pe căprioara cu picioarele de aramă.

5 – a omorât cu arcul păsările de pe lacul Stimfal.

6 – a îmblânzit taurul trimis de Poseidon împotriva regelui Minos din Creta.

7 – l-a ucis pe Diomedea, regele tracilor, care își hrănea caii cu came de om.

8 – le-a învins pe amazoane.

9 – a curățat grajdurile lui Augias, făcând să treacă prin ele apele fluviilor Alfeu și Peneu.

10 – s-a luptat cu uriașul Gerion, l-a omorât și i-a luat cirezile de boi.

11 – a furat merele de aur din grădina Hesperidelor.

12 – l-a eliberat din infern pe Tezeu.

Să reluăm aceste munci una după alta, pentru a vedea căror semne zodiacale le corespund.

1. Leul din Nemea: ghicim imediat că este vorba de semnul Leului.

2. Hidra din Lema: era un dragon cu 7 capete, a cărui respirație pestilențială otrăvea ținutul Lernei. Hercule a încercat să-i taie capetele cu o seceră de aur, numai că acestea creșteau la loc pe măsură ce erau tăiate; trebuia să le reteze pe toate odată. În sfârșit, i-a venit în ajutor servitorul său, Iolaos; el a dat foc pădurii și, de fiecare dată când Hercule izbutea să taie un cap, el ardea cu crengi aprinse plaga, împiedicându-l să crească la loc. Hidra din Lema corespunde semnului Scorpionului. Scorpionul este simbolul forței sexuale căreia, de fiecare dată, îi revine o nouă forță. Doar focul divin o poate învinge. Nu putem ucide dragostea sexuală, ci trebuie să o transformăm în iubire divină; numai astfel unele ființe, mereu chinuite de forța sexuală, au devenit oamenii cei mai minunați în sacrificiu, prin știința transformării acestei forțe. Aceia care se luptă prosteste cu ea nu fac decât să se epuizeze în bătălie, fără a izbuti să o învingă; ei se acresc, se refulează, devin răi, pradă tuturor frământărilor.

3. Mistrețul din Erimant: asemeni lupului din pasajul pe care l-am studiat mai devreme; „Benjamin este un lup care sfâșie”, mistrețul reprezintă forța brută a lui Marte și corespunde semnului Berbecului. De altfel, în mitologia greacă există o legendă potrivit căreia Marte s-ar fi prefăcut în mistreț pentru a-l răni pe Adonis, pe care voia să se răzbune.

4. Căprioara cu picioare de aramă: vă mai amintiți că Iacov spusese despre Neftali: „Este o căprioară slobodă”. Căprioara de aici are aceeași semnificație cu capra, și corespunde semnului Capricornului.

5. Păsările de pe lacul Stimfal: legenda spune că erau vulturi. Hercule a ucis aceste păsări săgetându-le, ceea ce corespunde, evident, semnului Săgetătorului, întotdeauna înfățișat ca un arcaș.

6. Taurul din insula Creta: ca și pentru leul din Nemea, este foarte limpede că isprava se referă la semnul Taurului.

7. Diomede: fapta corespunde constelației Gemenilor. Evident, legăturile sunt, de această dată, mai greu de făcut, dar ele există, totuși.

Legenda povestește că Diomede își hrănea caii cu trupurile călătorilor care se rătăceau prin regatul său. Pentru a-l pedepsi, Hercule l-a prins și l-a dat, la rândul său, de mâncare la cai. Dar care să fie legătura dintre povestea lui Diomede și constelația Gemenilor? Mai întâi, caii: Castor și Polux, Gemenii, sunt înfățișați călări. În plus, când i-am enumerat pe fiii lui Iacov, am văzut că referitor la Simion și Levi, care simbolizau Gemenii, Iacov spune: „Aceștia au ucis oameni”. Diomede omora și el oameni. Dacă mai studiem și cine este Mercur, aflăm că, așa cum am remarcat pentru Simion și Levi, planeta Mercur, dominanta Gemenilor, îndeamnă la acțiune, sau chiar la furt sau crimă, și că, în mitologia greacă, Mercur era zeul călătorilor. Iar Diomede tocmai pe străinii rătăciți îi dădea cailor săi de mâncare. În sfârșit, pentru a aprofunda simbolul, Mercur reprezintă intelectul, iar acesta este o facultate care distruge. Da, prin intelectul său, omul distruge: el analizează, critică, disecă, dar, la sfârșit, tot distrugând ceea ce îl înconjoară, omul ajunge să se distrugă pe el însuși. Exact așa a pățit și Diomede: le-a dat cailor să mănânce oameni și a sfârșit prin a fi el însuși devorat de cai.

8. Amazoanele: un popor de războinice, care luptau călare, trăgând cu arcul. Erau numai femei, fără bărbați, reprezentând astfel un anume aspect al semnului Fecioarei.

9. Grajdurile lui Augias: Augias era un prinț care avea o mulțime de cirezi, ale căror grajduri nu fuseseră curățate niciodată. Pentru a le curăța, Hercule a schimbat cursul a două fluvii: Alfeu și Peneu. Această muncă este legată de semnul Vărsătorului, ale cărui ape spirituale purifică subconștientul omului, „grajdurile”.

10. Uriașul Gerion: era un fel de monstru, ale cărui coaste enorme se ramificau în trei trupuri. El locuia pe o insulă și avea o cireadă de boi. Munca aceasta corespunde semnului Racului. Am văzut

mai devreme că al cincilea fiu al lui Iacov, Zabulon, era evocat prin imaginea mărilor și a țărmurilor. Aici marea este reprezentată prin insulă. Gerion mai are și boi. Or, Cancerul este guvernat de Lună, care, în unele credințe este înfățișată într-un car tras de boi. Dar, cel mai interesant la Gerion sunt cele trei corpuri ale sale. V-am explicat deja că omul este constituit din trei principii: intelectul, inima și voința, care există în el la nivelul inferior al personalității și la nivelul superior al individualității. În simbolistica tradițională, personalitatea este reprezentată de Lună, iar individualitatea, de Soare. Prin urmare, cele trei trupuri ale lui Gerion corespund planului fizic, planului astral și planului mental care formează personalitatea.

11. Merele de aur din grădina Hesperidelor: această încercare corespunde semnului Balanței, pe care soarele îl traversează în perioada 21 septembrie – 21 octombrie. Este începutul toamnei, vremea când se culeg ultimele fructe. Știți că acest semn este guvernat de Venus, regina grădinilor, a florilor, a frumuseții. Pe de altă parte, numele planetei Venus este, în greacă, Hesperos: steaua dimineții.

12. Tezeu eliberat din Infern: după cum vă spuneam mai devreme, constelația Peștilor reprezintă haosul universal, învălmășeala primitivă din care au ieșit toate făpturile; ea este, deci, lumea nediferențiată, a inconștientului, a tenebrelor, Infernul din care Hercule l-a smuls pe Tezeu pentru a-l aduce la lumină, la conștiință.

În afară de aceste douăsprezece munci, Hercule a mai făcut o mulțime de isprăvi, pe care le vom lăsa deoparte pentru că nu au legătură cu semnele zodiacului.

Pentru a recapitula, să facem rapid un tablou al corespondențelor care există între semnele zodiacului, fiii lui Iacov și muncile lui Hercule.

a	Veniamin	mistrețul din Erimant
Berbec		
b	Isacar	taurul din insula Creta
Taur		
e	Simion și	regele Diomede
Gemeni	Le vi	
d	Zabulon	uriașul Gerion

Rac		
e Leu	Iuda	leul din Nemeea
f	Aser	amazoanele
Fecioară		
g	Dan	merele de aur din grădina
Balanță		Hesperidelor
h	Gad	hidra din Lema
Scorpion		
I	Iosif	păsările de pe lacul Stimfal
Săgetător		
j	Neftali	căprioara cu picioarele de aramă
Capricorn		
k	Ruben	grajdurile lui Augias
Vărsător		
l	Efraim și	Tezeu eliberat din infern
Pești	Manase	

Cele douăsprezece munci ale lui Hercule pot fi interpretate ca o reprezentare a trecerii soarelui prin diferitele semne ale zodiacului, fiecare semn fiind considerat ca o etapă a transformării lente a naturii de-a lungul anului.

Intrarea soarelui în Berbec înseamnă începutul primăverii, izbucnirea forțelor naturii, mugurii care plesnesc. Acest elan continuă în Taur și în Gemeni prin apariția frunzelor și a florilor. Cu Racul, începe vara: se formează bobul, apoi se coace fructul (Leul), iar când s-a copt, vine culesul (Fecioara). Apoi, iată toamna (Balanța, Scorpionul și Săgetătorul): se adună ultimele fructe, frunzele cad, vegetația moare și se descompune. În sfârșit, vine iarna (Capricornul, Vărsătorul și Peștii): sămânța se adâncește în sol, unde moare și se contopește cu pământul; dar, tocmai din această moarte se nasc noile semințe, pentru a izbucni iarăși la viață, pentru a înflori din nou. Deci, în fiecare semn, soarele îndeplinește lucrări bine stabilite.

Prin prisma alchimiei, acțiunea soarelui asupra vegetației se poate interpreta ca transformarea materiei Marii Opere, care, asemenea seminței, se coace, putrezește, reînvie etc... Dar această

acțiune alchimică nu se limitează doar la transformarea materiei Marii Opere. Pentru discipol, adevărata lucrare alchimică înseamnă să dezvolte semințele ascunse în el însuși, întocmai cum forțele naturii fac să crească germenii adânciți în sol, mai ales că fiecare semn zodiacal are un aspect pozitiv și unul negativ. Asemeni lui Hercule, discipolul trebuie să lupte împotriva fiecărui aspect negativ, cultivând în el însuși aspectele pozitive.

El trebuie să se lupte cu lupul și cu mistrețul lui Marte (sălbăticie, cruzimea), și să hrănească în el dorința de a face sacrificiile necesare germinării.

El trebuie să învingă materialismul și senzualitatea Taurului, dobândind răbdarea, tenacitatea și forța acestuia.

El trebuie să lupte împotriva tendințelor nocive ale Gemenilor, a intelectului său gata să înșele, să critice, să calomnieze, dar să fie oricând gata să înfăptuiască îndemnul iubirii și ale înțelepciunii.

El trebuie să țină în frâu emotivitatea, imaginația crepusculară și dezordonată a Racului, favorizată de Lună, dar să devină sensibil la curenții spirituali, să dorească să-și făurească viața și să-și purifice toate puterile care îi sunt date.

El trebuie să învingă mândria orgolioasă și ostentația Leului, dar să dezvolte noblețea, măreția și dreptatea acestuia.

El trebuie să învingă îngustimea spirituală, uscăciunea și avariția Fecioarei, dar să învețe puritatea acesteia, gustul ei pentru ordine și pentru metodă.

El trebuie să învingă lenea și nehotărârea Balanței, dar să dezvolte nevoia de armonie și de frumos a acestui semn.

El trebuie să învingă gelozia și pasiunile sexuale ale Scorpionului și să fie gata în orice clipă să moară pentru orice este inferior, așa cum spunea Iisus: „Dacă nu muriți, nu veți trăi”.

El trebuie să se lupte cu instinctul de revoltă și de instabilitate al Săgetătorului, dar să fie capabil să se înalțe continuu până la Dumnezeu, să aibă o gândire solidă și să apere citadela Inițiaților, a fiilor lui Dumnezeu. Săgetătorul este străjerul, el s-a urcat pe metereze și, de acolo veghează, cu arcul întins, pentru a proteja Regatul Domnului, Fraternitatea Albă Universală.

El trebuie să învingă orgoliul, duritatea și intransigența

Capricornului, pentru a atinge, prin meditație și contemplare, cele mai înalte culmi ale spiritualității.

El trebuie să învingă individualismul, nevoia de scandal și de revoltă a Vărsătorului, pentru a se topi în imensa comunitate a fraternității universale, în viața cosmică.

El trebuie să scape de negura și de temnițele interioare ale Peștilor, dar să învețe abnegația, renunțarea și sacrificiul.

În felul acesta, lucrarea discipolului constă în parcurgerea tuturor semnelor, în lupta sa interioară împotriva tuturor acelor dușmani care sunt mistreți, lupi, lei, tauri, păsări, capre, scorpioni etc... Când aceste lucrări vor fi încheiate, când discipolul va fi dobândit cele douăsprezece virtuți, el va deveni, asemeni lui Hercule, un semizeu. În miturile și în religiile tuturor popoarelor regăsim indiciile Inițierii, același limbaj, aceași înțelepciune. Doar formele sunt diferite. Pretutindeni, omul este învățat cum poate să devină o ființă superioară, un erou, o divinitate.

Noi trebuie să ne străduim neîncetat pentru a ne perfecționa. Și chiar dacă nu izbutim, măcar vom avea o justificare în fața Cerului. Cerul nu ne va acuza niciodată că nu am reușit; strădania contează, și ea depinde de noi. Când Cerul va vedea că noi facem încontinuu eforturi, se va lua, acolo, sus, hotărârea să ni se dea tot ce ne rugăm, iar bucuria, lumina, frumusețea și libertatea se vor revărsa asupra noastră. Darurile vor fi alese în funcție de cel care le cere, ținând cont de caracterul său, de structura, de afinitățile sale, de lucrarea pe care a depus-o și de ceea ce îi este necesar pentru ca să evolueze. Asemenea unui pește, el va găsi toate darurile în oceanul cosmic, din care va extrage elementele potrivite pentru a-și forma învelișul, podoabele, inteligența.

Am putea zăbovi mai mult asupra acestui subiect, studiind și corespondențele celor douăsprezece semne ale zodiacului cu cele douăsprezece pietre prețioase care formau temelia Noului Ierusalim, sau cu cei doisprezece apostoli. Pentru astăzi, mulțumiți-vă cu cele câteva revelații pe care le-ați primit: ele vă oferă posibilități imense pentru lucrarea voastră spirituală.

CUPRINS

Cap. 1 – Incinta Zodiacului 1

- Cap. 2 – Formarea omului și a zodiacului 3
- Cap. 3 – Ciclul planetar al orelor și zilelor săptămânii 3
- Cap. 4 – Crucea destinului 3
- Cap. 5 – Axele berbec-balanță și taur-scorpion 3
- Cap. 6 – Axa fecioară-pești 3
- Cap. 7 – Axa leu-vărsător 3
- Cap. 8 – Triunghiurile de apă și de foc 3
- Cap. 9 – Piatra filosofală: soarele, luna și mercur 3
- Cap. 10 – Cele 12 triburi ale lui Israel și cele 12 munci ale lui
Hercule în legătură cu zodiacul 3